

Školní vzdělávací program
pro obor vzdělávání praktická škola dvouletá

O KROK DÁLE

OBSAH

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

- 1.1 Název školního vzdělávacího programu
- 1.2 Předkladatel – základní údaje
- 1.3 Zřizovatel školy
- 1.4 Platnost dokumentu
- 1.5 Studijní forma vzdělávání

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

- 2.1 Stručná charakteristika školy
- 2.2 Charakteristika pedagogického sboru
- 2.3 Charakteristika žáků
- 2.4 Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami
- 2.5 Systém ucelené rehabilitace
- 2.6 Přehled nabídek volnočasových aktivit na naší škole
- 2.7 Spolupráce s institucemi a spolupráce školy s jinými subjekty

3. ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

- 3.1. Charakteristika školního vzdělávacího programu
 - 3.1.1 Zaměření školy
 - 3.1.2 Cíle
 - 3.1.3 Profil absolventa
- 3.2 Výchovně vzdělávací strategie uplatňované u žáků s různým stupněm mentálního postižení, souběžným postižením více vadami a autismem

4. KLÍČOVÉ A ODBORNÉ KOMPETENCE ŽÁKA

- 4.1 Klíčové kompetence
- 4.2 Začlenění průřezových témat
- 4.3 Zkratky vyučovacích předmětů pro využití v tabulkách

5. UČEBNÍ PLÁN

- 5.1. Český jazyk a komunikace
- 5.2 Anglický jazyk
- 5.3 Matematika
- 5.4 Informatika
- 5.5 Občanská výchova
- 5.6 Základy přírodních věd
- 5.7 Estetická výchova
- 5.8 Výchova ke zdraví
- 5.9 Tělesná výchova
- 5.10 Rodinná výchova
- 5.11 Příprava pokrmů
- 5.12 Práce v domácnosti

6. HODNOCENÍ ŽÁKŮ

- 6.1 Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání
- 6.2 Zásady pro hodnocení chování ve škole
- 6.3 Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků
- 6.4 Hodnocení prospěchu, stupně klasifikace
 - 6.4.1 Hodnocení žáků
 - 6.4.2 Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami
- 6.5 Stupně hodnocení chování
- 6.6 Způsob získávání podkladů pro hodnocení
- 6.7 Celkové hodnocení žáka na vysvědčení vyjadřuje stupni
- 6.8 Ukončování vzdělávání v praktické škole dvouleté

7. AUTOEVALUACE ŠKOLY

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

1.1 NÁZEV ŠKOLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU:

O KROK DÁLE

Vypracováno dle rámcového vzdělávacího programu pro obor vzdělání praktická škola dvouletá.

1.2 PŘEDKLADATEL

Název školy: Speciální základní škola, Mateřská škola a Praktická škola, Děčín, příspěvková organizace

Ředitel školy: Mgr. Roman Stružinský

Koordinátor: Mgr. Renata Urbánková

Telefon: 412 544 321

Fax: 412 544 321

IČO: 65082133

E-mail: skola@specdcbynov.cz

Web: www.specdcbynov.cz

Identifikátor zařízení: 600023222

1.3 ZŘIZOVATEL

Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48

Ústí nad Labem

Telefon: +420 475 657 111

Fax:: +420 475 200 245

E-mail: urad@kr-ustecky.cz

Web: www.kr-ustecky.cz

1.4 PLATNOST DOKUMENTU

Školní vzdělávací program platí od 1. 9. 2018.

Ředitel školy: Mgr. Roman Stružinský

Podpis ředitele školy:

Razítko školy:

Datum schválení Školskou radou: 31. 8. 2018

1.5 STUDIJNÍ FORMA DOKUMENTU

Školní vzdělávací program pro obor vzdělání praktická škola dvouletá se realizuje denní studijní formou vzdělávání.

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1 STRUČNÁ CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Speciální základní škola a Speciální mateřská škola a Praktická škola Děčín, příspěvková organizace vznikla v září 2008 sloučením obou děčínských speciálních škol. Naším zřizovatelem je Ústecký kraj. Od 1. 9. 2019 jsme se rozšířili o Praktickou školu dvouletou.

Naše škola vzdělává žáky na čtyřech pracovištích:

U Zámečku 352, Děčín IX

Teplická 65, Děčín IX

17. listopadu 673, Děčín I

U Nemocnice, Děčín II

Škola je plně organizovaná, je zde poskytováno základní vzdělání dětem s lehkým, středním a těžkým mentálním postižením, dětem se souběžnými vadami, s autismem a dětem zdravotně oslabeným. Žáci jsou vzděláváni v různých vzdělávacích programech, někteří mají vzhledem ke svému handicapu vytvořen individuální vzdělávací plán.

Pracoviště Teplická 65, Děčín IX:

Pracoviště Teplická 65, Děčín IX, je asi 100 let stará, rekonstruovaná, dvoupatrová klasická školní budova. Nachází se sice v okrajové čtvrti města, ale v dosahu pravidelných autobusových linek č. 2, 5, 6 Městské hromadné dopravy Děčín. Jsou zde vyučováni žáci druhého stupně a od 1. 9. 2016 zde byla umístěná Praktická škola jednoletá a od 1. 9. 2018 Praktická škola dvouletá.

V budově je 5 tříd a 7 odborných učeben. Třídy jsou vybaveny novými lavicemi a skříněmi, s osvětlením odpovídajícím příslušným normám. V každé třídě je umístěn počítač.

Odborné pracovny: počítačová učebna s 12 počítači a s připojením na internet, čtenářská dílna, keramická dílna, školní dílna pro práci s dřevem, kovem a plastem, šicí dílna cvičná kuchyň, tělocvična, školní sportovní hřiště a pozemky pro zahradnickou činnost.

Dále je v budově sborovna s vybavením (PC, internet, tiskárna, skener), kancelář výchovného poradce a metodika primární prevence s vybavením (PC s internetem, tiskárna) a kabinety.

Hygienické zázemí: šatny pro odkládání obuvi v přízemí budovy, dívčí a chlapecké toalety vybavené umyvadly s tekoucí vodou, mýdlem a ručníky ve všech patrech budovy, prostory pro osobní hygienu žáků i učitelů s možností použití sprchy v přízemí. Na chodbách každého patra školy jsou umístěna pítka. Hygienická zařízení naší školy odpovídají fyziologickým potřebám daného věku a příslušným normám. Budova je částečně bezbariérová. K přístupu do patra je využíván schodolez.

Pracoviště 17. listopadu 352, Děčín I:

V budově 17. listopadu 352, v Děčíně 1 je umístěná Speciální základní škola, kde základy vzdělání získávají žáci se středním a středně těžkým mentálním postižením, dále žáci s kombinovanými vadami a autismem. V přízemí této budovy sídlí také Speciálně pedagogické centrum a dvě oddělení školní družiny.

V prvním patře budovy je umístěno SPC a školní družina, v patře druhém jsou čtyři kmenové třídy, počítačová učebna s přístupem na internet a individuální místnost. V tomto patře je také herna, která je používána jako tělocvična, a sklad pomůcek a učebnic. Rehabilitační místnost je v přízemí. Šatna pro žáky je umístěna v suterénu.

Sociálně hygienické zázemí již není zcela vyhovující, bezbariérový přístup je pouze částečný, zajišťuje ho schodolez, bezbariérový vstup do tříd v prvním patře a bezbariérové WC. Každá třída má k dispozici radiopřehrávač nebo CD přehrávač. V jedné ze tříd je umístěn televizor, video a DVD přehrávač. Ve škole je k dispozici kopírka a tiskárny.

Pracoviště U Zámečku 352, Děčín IX:

V srpnu 2010 došlo k předání nové hlavní budovy školy U Zámečku 352. Budova prošla celkovou rekonstrukcí, která započala v červenci 2009, trvala jeden rok a zahrnovala opravu tří objektů a dále přístavbu nových šaten. Od 1. 9. 2010 jsou zde vzděláváni žáci prvního stupně v šesti třídách. Budova je zcela bezbariérová, vybavená výtahem.

Hygienické zázemí: šatny v přízemí budovy, dívčí a chlapecké toalety vybavené umyvadly s tekoucí vodou, mýdlem a ručníky ve všech patrech budovy, prostory pro osobní hygienu žáků i učitelů s možností použití sprchy. Hygienická zařízení naší školy odpovídají fyziologickým potřebám daného věku a příslušným normám.

Dále je v budově kancelář ředitele školy s vybavením (PC, internet, barevná tiskárna, skener), kancelář hospodářky a zástupce ředitele s vybavením (PC s internetem, kopírka, tiskárna), kancelář ekonoma školy a personalisty s vybavením (PC, internet, tiskárna), kabinety a sborovna učitelů.

Pracoviště U Nemocnice 2, Děčín II

Základní škola při zdravotnickém zařízení.

Naše pracoviště sídlí v budově kožního oddělení v nemocnici v Děčíně. Tvoří je sborovna, kterou má škola v pronájmu u výše zmíněné nemocnice. Zde má vyučující k dispozici počítač s tiskárnou, nachází se zde i učitelská knihovna. Sborovna zároveň slouží i jako šatna pro učitelku ZŠ, která má k dispozici umyvadlo s tekoucí vodou a WC na chodbě.

Vyučujeme žáky ze základních škol, speciálních škol, víceletých gymnázií a z Výchovného ústavu v Boleticích.

Výchovně vzdělávací proces probíhá na dětském lůžkovém oddělení v herně a na pokojích, na oddělení ORL u lůžka, stejně tak i na oddělení JIP.

Pro žáky máme k dispozici učební pomůcky, psací potřeby, učebnice a sešity, někteří pracují se svými pomůckami. Škola je vybavena učebnicemi, jejichž seznam se neustále doplňuje.

Centrem výchovně vzdělávacího procesu je herna na dětském oddělení, která slouží nejen k výuce, ale i k mimoškolním činnostem. Pro tyto účely je celkem dobře vybavena hračkami, stolními hrami, stavebnicemi apod. Je v ní umístěna školní knihovna, televize a video. Je zde klasický a dětský nábytek, prostorné skříně s učebnicemi, školními pomůckami, hračkami a školní knihovnou. Vedle herny je kabinet učitelek ZŠ a MŠ, vybavený klasickým nábytkem. Vyučující zde mají k dispozici notebook, dále jsou zde umístěny hračky, hry, učební pomůcky a notebooky, se kterými vyučující pracuje s dětmi na vzdělávacím programu společnosti ZOMA.

Mateřská škola při zdravotnickém oddělení

MŠ v nemocnici je na dětském oddělení umístěna v prostorách herny. Herna MŠ při zdravotnickém zařízení odpovídá danému počtu dětí, je vybavena odpovídajícím nábytkem, který je možno průběžně doplňovat v závislosti na potřebách jednotlivých dětí.

Hernu dopoledne využívá též ZŠ, v poledne tyto prostory slouží jako jídelna a odpoledne jako návštěvní místnost. Organizace tedy vyžaduje kooperaci všech zúčastněných. Protože učitelka MŠ dochází též na ORL (po, st, pá pravidelně, v út a čt, kdy se operuje, jen dle domluvy), odvíjí se péče o hospitalizovaného dle aktuálního stavu v úzké spolupráci se zdravotníky v prostorách k tomu určených i v pokojích pacientů.

V současné době je v MŠ při nemocnici zřízena jedna třída. Počet dětí je závislý na počtu hospitalizovaných dětí na dětském oddělení. O zařazení do pracovní činnosti rozhoduje ošetřující lékař po ranním hlášení a vizitě. Poté si paní učitelka převezme vřazené děti do denní činnosti a poskytuje jim potřebné zázemí dle režimu dne.

Materiálně je MŠ vybavena dostatečně. Činnost probíhá v prostředí herny nebo na pokojích hospitalizovaných dětí pod dohledem rodičů – převážně se to týká dětí, které mají závažnější nebo infekční onemocnění.

Prostředí herny je příjemné, barevné, veselé. Místnost je prostorná, světlá, dobře větratelná a splňuje bezpečnostní a hygienické normy dle platných předpisů, které se týkají

čistoty (herna je vytírána minimálně 3x denně), teploty, vlhkosti vzduchu, osvětlení, hlučnosti, světla a stínu. Prostor herny je pravidelně 1x za rok vymalován.

Herna je vybavená dětským nábytkem, policemi a skříněmi s hračkami. Vybavení učebními pomůckami, hračkami, rehabilitačními, kompenzačními pomůckami, materiálem pro vzdělávání, výtvarnou a pracovní činnost. (např. společenské hry, stolní hry, knihy, stavebnice, kuchyňský koutek, montážní pult pro rozvíjení zručnosti, žíněnky) je vyhovující, průběžně je doplňován a obnovován. Podstatná část tohoto materiálu je umístěna tak, aby je mohly děti samostatně využívat.

Hračky, pomůcky, náčiní a další doplňky jsou zčásti umístěny v herně a část pomůcek mají děti na svých nemocničních pokojích.

Učitelce MŠ je na kmenové škole k dispozici knihovna a kabinety s pomůckami didaktického i kompenzačního charakteru

Vše je doplňováno a obnovováno z více zdrojů /sponzoři z řad rodičů, basketbalový klub Děčín a ostatní sponzoři/.

2.2 CHARAKTERISTIKA PEDAGOGICKÉHO SBORU

Pedagogický sbor má cca 39 členů, skládá se z učitelů, asistentů pedagoga a vychovatelek školní družiny. Věkové složení pedagogického sboru se je v celku vyvážené. Tvoří ho mladí, tak i starší zkušenější pedagogičtí pracovníci. Muži však tvoří jen necelých 10%, což nás velmi trápí a cítíme to jako velký úkol a rádi bychom do budoucna získali více mužů do pedagogického sboru.

Kvalifikovanost pedagogického sboru je téměř 95 %. Škola má snahu umožnit svým pracovníkům průběžně si rozšiřovat vzdělání.

Ve škole pracuje výchovný poradce, metodik primární prevence, správce ICT, metodik environmentální výchovy, zdravotník, preventista Po. Dále se na pedagogickém procesu podílejí též externí pracovníci. Všichni učitelé jsou proškoleni v problematice ochrany při mimořádných událostech, BOZP a většina z nich má kurz první pomoci. V rámci vzdělávání ICT absolvovali kurzy ICT dovedností (Z, P).

Pracovníci školy se účastní seminářů, přednášek a kurzů, které organizují pedagogická centra a další vzdělávací a kulturní organizace. Počet účastníků na jednotlivých seminářích závisí na finanční náročnosti a době konání. Poznatky ze seminářů předávají účastníci ostatním pedagogům. Semináře a školení organizujeme také přímo ve škole. Pedagogičtí pracovníci mají dále možnost konzultací v SPC, který je součástí naší školy.

Plán dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků (DVPP) byl sestaven na základě metodického pokynu MŠMT, jednání pedagogických rad, organizačního plánu práce pro školní rok, potřeb pracovníků a záměrů školy pro další období.

2.3 CHARAKTERISTIKA ŽÁKŮ

Školní vzdělávací program „O krok dále“ doplňuje a rozšiřuje žákům s různým stupněm mentálního postižení, souběžným postižením více vadami a autismem teoretické i praktické dovednosti získané v průběhu povinné školní docházky a poskytuje jim základní dovednosti a návyky pro výkon jednoduchých činností v oblastech praktického života.

Žáci jsou vzděláváni ve ŠVP „O krok dále“, který je vypracován podle RVP pro obor vzdělání praktická škola jednoletá. Někteří žáci vzhledem ke svému handicapu, mají vytvořen individuální vzdělávací plán.

2.4 ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Do této skupiny patří žáci, kteří kromě mentálního postižení mají např. postižení tělesné, vady zraku, sluchu a další. Vzdělávání těchto žáků probíhá formou integrace do běžné třídy. Žáci pracují na základě individuálních plánů, využívají speciální kompenzační pomůcky. Individuální plán je vypracován na základě rozhodnutí příslušného SPC.

Pro žáky, u nichž je verbální komunikace omezena nebo zcela nemožná, jsou určeny **systemy augmentativní a alternativní komunikace (AAK)**. Augmentativní komunikační systemy podporují již existující komunikační systemy, určité existující dovednosti, které jsou však nedostatečné pro dorozumívání, usnadňují porozumění řeči i vlastní vyjadřování. Alternativní komunikační systemy se užívají jako náhrada mluvené řeči.

„System AAK“ je souhrn všech postupů, prostředků, jež se užívá pro rozvoj dorozumívání konkrétní osoby. Zahrnuje - oční kontakt, mimiku, gesta, znakovou řeč, prstovou abecedu, dorozumívání se pomocí obrázků, předmětů, symbolů, počítačů, pomůcek s hlasovým výstupem apod.

2.5 SYSTÉM UCELENÉ REHABILITACE

Součástí speciálního vzdělávání je system ucelené rehabilitace, v jehož rámci škola nabízí:

- individuální logopedickou péči školního speciálního pedagoga
- canisterapii
- muzikoterapii
- arteterapii
- ergoterapii v keramické dílně

Canisterapie

Tato netradiční metoda využívá pozitivního působení psa (psů) na psychickou, emocionální i fyzickou oblast (sféru) jedince. Pracovní tým tvoří pes (psi), jeho psovod a speciální pedagog. Psi mají řádné canisterapeutické zkoušky a jsou pod pravidelnou veterinární kontrolou.

Náplní canisterapeutické jednotky bývají v různém poměru zastoupené rozličné aktivity se psem (při nichž dochází velice nenásilnou a příjemnou formou k rozvoji jemné a hrubé motoriky, orientace v prostoru, komunikace, koncentrace, citové složky, sociálního citění, myšlení a poznávání).

Muzikoterapie

Muzikoterapii považujeme za specifickou terapeutickou a současně léčebně-výchovnou metodu založenou na působení hudby a jejích prvků. Tato metoda využívá převážně neverbální komunikaci. Muzikoterapie je zaměřena na spontánní prožitek, na nějž plynule navazuje terapeutický proces. Muzikoterapeut vystupuje především jako prostředník, který klienta doprovází, podporuje, nabízí možnosti. Nezbytnou součástí práce je vzájemná důvěra a kontakt, otevřenost a poskytnutí pocitu bezpečí.

Při práci s našimi žáky používáme aktivní i receptivní formu skupinové muzikoterapie a terapii individuální. Kombinujeme využití Orffova instrumentáře, hry na tělo, zpěvu a tance.

Arteterapie

Výtvarná tvořivost je pro člověka přirozená. Každý člověk, ať nadaný či postižený, je schopen vytvářet smysluplná výtvarná díla. Důraz je kladen na rozvoj individuální tvořivosti. Podstatné je stimulovat tvořivou atmosféru uvnitř skupiny, navazovat na relaxaci, na spojení výtvarného projevu s hudbou, tancem, literaturou a jinými druhy umění. Proces tvorby je zde důležitější než její výsledek. Tím je posilováno spontánní vyjádření, psychické uvolnění a radost z vytváření něčeho nového.

Ergoterapie

Jedná se o obor, který nabízí aktivní pomoc lidem s fyzickým, psychickým či intelektovým postižením, omezující jejich samostatnost a funkční kapacitu. Cílem ergoterapie je dosažení maximální možné soběstačnosti a zvýšení kvality života. Při hledání vhodné aktivity je důležité, aby činnost sama o sobě měla smysl. Měla by být rozvržena tak, aby žák byl schopen práci dokončit a aby ho bavila.

Zařazujeme činnosti jako práce v keramické dílně, výtvarné činnosti.

2.6 PŘEHLED NABÍDEK VOLNOČASOVÝCH AKTIVIT NA NAŠÍ ŠKOLE

Nabídka volnočasových aktivit se mění každý rok, dle zájmu žáků.

2.7 SPOLUPRÁCE S INSTITUCEMI A SPOLUPRÁCE ŠKOLY S JINÝMI SUBJEKTY

Hlavní institucí, se kterou škola komunikuje, je zřizovatel školy, tj. Krajský úřad Ústeckého kraje. Komunikace probíhá především na úrovni odbor speciálního školství x ředitel školy. Mezi další instituce, se kterými škola spolupracuje, patří p.s. Domeček, Pedagogicko psychologická poradna Děčín, Speciálně pedagogické centrum, Speciálně pedagogické centrum pro žáky se zrakovým postižením Ústí nad Labem, Speciálně pedagogické centrum pro žáky se sluchovým postižením Liberec, Magistrát Města Děčína – odbor sociálních věcí a zdravotnictví, Policie ČR, ETOP centrum Děčín, D – centrum Děčín, dále Centrum sociálních služeb Děčín.

Naše škola nemá v současné době mezinárodní spolupráci.

2.8 DLOUHODOBÉ PROJEKTY

Projekty se každoročně mění, jejich cíl, průběh, doba konání a další informace jsou zaznamenány v Kevisu. Projekty jsou uloženy u ředitele školy.

3. ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

3.1 CHARAKTERISTIKA ŠKOLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

3.1.1 Zaměření školy

Školní vzdělávací program „O KROK DÁLE“ vychází z koncepce přílohy Rámcového vzdělávacího programu pro obor vzdělání praktická škola dvouletá a je určen žákům s různým stupněm mentálního postižení, souběžným postižením více vadami a autismem, kteří ukončili povinnou školní docházku. Při jeho tvorbě jsme vycházeli z nutnosti přizpůsobit výuku současným podmínkám a požadavkům, přičemž jsme respektovali určitá omezení našich žáků. Vzdělávání v praktické škole dvouleté umožňuje žákům osvojení vědomostí a dovedností potřebných k výkonu konkrétních činností v různých profesních oblastech i v každodenním životě a získat základy manuálních dovedností v oboru podle zaměření přípravy. ŠVP je koncipován tak, aby žáci s různou mírou zdravotního postižení, za podpory speciálně pedagogických vzdělávacích metod mohli dosáhnout co nejvyšší možné úrovně osobnostních kvalit. Pro vzdělávání vytváří optimální podmínky, které formují kladný vztah žáka ke vzdělávání, především přátelskou atmosférou ve škole a pracovním klimatem, které podněcuje zájem žáků o školu. Minimalizuje obavu z případných neúspěchů a usiluje o dosažení středního vzdělání v rámci možností žáků.

Cílem a snahou našeho vzdělávacího programu je připravit žáky k plnohodnotnému praktickému životu, k nejvyšší možné míře samostatnosti a nezávislosti na péči druhých osob a vést je k porozumění, toleranci, snášenlivosti a vzájemné úctě. To znamená vzdělat a vychovat žáka, aby byl člověkem logicky uvažujícím, komunikativním, tvořivým, člověkem tolerantním, kulturním, ekologicky myslícím, se vštěpenými zásadami morálky a zdravého způsobu života. Prioritou je kultivované chování a přátelský, ale též asertivní vztah k lidem.

Základem je pozitivní vztah k žákovi, k učení, k dospělým, ke světu. Přistupujeme k žákovi jako k plnohodnotnému člověku, který má stejná lidská práva a povinnosti.

3.1.2 Cíle

V praktické škole dvouleté se snažíme o naplnění těchto cílů:

- rozšiřovat a prohlubovat u žáků poznatky získané v základním vzdělávání;
- upevňovat a dále rozvíjet klíčové kompetence žáků, zkvalitnit jejich vědomosti, dovednosti a formovat jejich postoje,
- podněcovat žáky k tvořivému myšlení, logickému uvažování a samostatnému řešení problémů,
- vést žáky k využívání komunikativních dovedností (případně alternativních způsobů komunikace), používat účinnou a otevřenou komunikaci;
- rozvíjet tělesné, duševní a specifické schopnosti a dovednosti žáků;
- rozvíjet vnímavost, vztahy k lidem, prostředí, přírodě a směřovat je k jednání v souladu se strategií udržitelného rozvoje;

- formovat u žáků odpovědný postoj k plnění svých povinností a respektování stanovených pravidel;
- vést žáky k vytrvalému a pečlivému přístupu k týmové i samostatné práci;
- vést žáky k osvojování poznatků a pracovních postupů a připravovat je k vykonávání pracovních činností, pro které byli připravováni pro uplatnění se na trhu práce.

3.1.3 Profil absolventa

Absolvent praktické školy dvouleté by měl být vybaven takovými vědomostmi, dovednostmi a návyky, aby byl schopen práce v chráněných dílnách, případně našel uplatnění na trhu práce jako pomocná síla.

Absolvent by měl po ukončení praktické školy dvouleté:

- mít základní dovednosti, návyky a pracovní postupy potřebné v každodenním životě i v budoucí profesi,
- dodržovat zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,
- plnit stanovené povinnosti, dodržovat vymezená pravidla a být schopen spolupráce a vážit si vlastní práce i práce druhých,
- zvládat krizové situace a znát postupy, jak se v určité situaci zachovat,
- mít rozvinuty své osobnostní kvality, dodržovat základní pravidla společenského chování, vystupovat slušně na veřejnosti, rozpoznat nevhodné a rizikové chování a uvědomovat si jeho možné důsledky,
- mít představu o pravidlech fungování demokratické společnosti, být seznámen se základními právy a povinnostmi každého občana a uvědomovat si důsledky nedodržování zákonů a porušování lidských práv,
- mít rozvinuty své komunikační dovednosti, dokázat se v rámci svých možností vyjadřovat ústní i písemnou formou, rozumět smyslu sdělení i pokynům a odpovídajícím způsobem na ně reagovat,
- chápat význam dodržování zdravého životního stylu, vážit si svého zdraví a podílet se na ochraně životního prostředí,
- najít uplatnění při pomocných pracích v rámci svých možností a individuálních schopností v oblastech služeb a výroby (např. ve veřejném stravování, v sociálních a komunálních službách, v zahradnictví, v zemědělství aj.) a případně na chráněných pracovištích.

3.2 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE UPLATŇOVANÉ U ŽÁKŮ S RŮZNÝM STUPNĚM MENTÁLNÍHO POSTIŽENÍ, SOUBĚŽNÝM POSTIŽENÍM VÍCE VADAMI A AUTISMEM

a/ Zavádět nové formy výuky:

- skupinové, projektové vyučování
- činnostní vyučování
- individuální
- využívat metody alternativní komunikace
- strukturovanou výuku

b/ Využívat vědomosti v praxi:

- zaměřit se na učivo potřebné pro život
- uskutečňovat exkurze, návštěvy kulturních představení

c/ Zajistit integraci žáků:

- respektovat individualitu žáků
- pomáhat žákům s vývojovými vadami
- pomáhat žákům ze sociálně slabého prostředí

d/ Zaměřit se na osobnostní výchovu žáků:

- uvědomovat si důležitost dodržování stanovených pravidel
- formovat osobnost žáka individuálním přístupem
- vytvořit u žáků potřebu projevovat pozitivní city v chování, jednání a v prožívání životních situací
- vést žáky k toleranci a ohleduplnosti k jiným lidem, k jejich kulturám, zvláštnostem, tradicím a duchovním hodnotám, učit je žít společně s jinými lidmi
- pečovat o kulturní a estetický rozvoj žáků (návštěvy divadelních představení, koncertů, výstav)
- upevnit a rozvíjet základní pracovní návyky

e/ Rozvíjet týmovou práci:

- společně řešit pracovní a sociální problémy
- rozvíjet u žáků schopnost spolupracovat a respektovat práci a úspěchy i neúspěchy vlastní i druhých

f/ Zdokonalovat komunikaci:

- vytvořit dostatečný prostor pro kultivované vyjadřování myšlenek

- využívat speciální PC techniky u smyslově postižených
- získat dovednost naslouchat, porozumět, tolerovat, obhajovat, argumentovat
- pečovat o děti s vadami řeči, sluchově, zrakově a tělesně postižené, autisty

g/ Být otevřený a vstřícný veřejnosti:

- umožnit zákonným zástupcům účast (po dohodě s učitelem) ve vyučovacích hodinách
- prezentovat školu na webových stránkách školy
- aktivně spolupracovat se školskou radou

h/ Zajistit bohaté mimoškolní aktivity:

- umožnit aktivní zapojení žáků do mimoškolních aktivit
- rozvíjet tradice školy (soutěže v pracovním vyučování, výstavy výtvarných prací)
- spolupracovat s SPMP

i/ Naučit se pracovat s informacemi:

- na konci vzdělávacího procesu by měl žák být schopen užívat PC dle svých možností, vyhledávat, třídit a zpracovávat informace, užívat komunikační technologie ve vzdělávacích oblastech

4. KLÍČOVÉ A ODBORNÉ KOMPETENCE ŽÁKA

4.1 KLÍČOVÉ KOMPETENCE

Klíčové kompetence jsou takové soubory vědomostí, dovedností a postojů, které lze široce uplatňovat v rozmanitých profesích a životních situacích. Umožňují žákům přizpůsobovat se měnícímu se prostředí, usnadňovat celoživotní vzdělávání a maximální zapojení jedince do společnosti.

Výchovné a vzdělávací strategie vedou k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí žáků, představují souhrn vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot důležitých pro osobní rozvoj a uplatnění každého člena společnosti a vycházející z Rámcového vzdělávacího programu základní školy speciální.

Rozvíjení klíčových kompetencí musí vycházet z osobnostních dispozic, fyzických předpokladů žáků a musí důsledně respektovat jejich individuální zvláštnosti.

Strategie vedoucí k jejich naplňování jsou uplatňovány všemi pedagogy. Byly projednány a odsouhlaseny, všichni je tedy budou respektovat a dle možností uplatňovat ve svém působení na žáky. Přitom budou reflektovat specifické potřeby žáků s mentálním postižením, odlišné postupy a metody práce s těmito žáky a rozdílnou úroveň rozumových schopností jednotlivých žáků, pozitivně hodnotit každý pokrok v rozvoji jejich osobnosti.

Ve výuce se klíčové kompetence neváží na konkrétní vyučovací předměty, lze je však rozvíjet prostřednictvím všeobecného i odborného vzdělávání, v teoretickém i praktickém vyučování, ale i prostřednictvím různých dalších aktivit doplňujících výuku, kterých se žáci sami aktivně účastní.

Formou praktických činností ve vzdělávací i praktické složce vzdělávání jsou u žáků, na úrovni jejich schopností a možností, vytvářeny a rozvíjeny tyto klíčové kompetence: kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální, kompetence občanské a kompetence pracovní.

Žáci získávají dovednosti za různě dlouhou dobu a na rozdílné úrovni.

Klíčové kompetence viz tabulka:

KLÍČOVÉ KOMPETENCE	VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE
KOMPETENCE K UČENÍ	
Žák by měl: • osvojit si poznatky obsažené ve vzdělávacím programu • vést žáky k užívání učebnic a pracovních sešitů • využívat vhodně naučené metody a techniky učení • uplatňovat znalosti k rozšiřování a prohlubování svých vědomostí a dovedností • reagovat na hodnocení ze strany druhých, přijímat radu i oprávněnou kritiku • používat základní pojmy z různých vzdělávacích oblastí a pracovních činností • dokázat vyhledávat informace a využívat je v praktickém životě • motivovat žáky k učení a oceňovat jejich pokrok	- při výuce respektujeme individuální odlišnosti a možnosti každého žáka, - během výuky klademe důraz na čtení s porozuměním, práci s textem a vyhledávání informací, - žákům pomáháme si získané informace a poznatky upevňovat využitím činnostního učení, - předkládáme žákům dostatek informačních zdrojů a vedeme je k efektivnímu využívání informací v procesu učení a praktickém životě, - žáci mají k dispozici školní knihovnu a čítárnu, mohou využívat školní počítače a tablety s připojením na internet, - vedeme žáky k využívání vhodných způsobů a metod pro aktivní a efektivní učení, - vedeme žáky k samostatnosti, organizaci vlastní činnosti, odpovědnosti za ní, - upevňujeme a rozvíjíme osvojování pojmů z probíraných oblastí a činností - vedeme žáky k sebereflexi,

KOMPETENCE K ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ Žák by měl: - rozpoznat a řešení problémových situací - přijímat důsledků svých rozhodnutí a zhodnocení výsledků řešení - popsat problém, umět se svěřit a požádat o radu a dobrou radou se řídit - rozpoznat vážné situace a řešit je (ohrožení života, zdraví apod.) a přivolat pomoc - posilovat sebedůvěru, vůli, vytrvalosti a schopnost přijmout neúspěch a nezdar - řešit běžné životní situace a překážky, překonávat je přiměřeně ke svým možnostem, případně za pomoci druhé osoby	- učivo zprostředkováváme žákům v souvislostech, nepředkládáme izolované a kusé informace, -využíváme mezipředmětové vztahy, projektové vyučování, podněcujeme diskusi, - vedeme je k objevování vzájemných vztahů a příčin jevů a dějů v přírodě i společnosti a žáky k samostatnému pozorování, porovnávání získaných výsledků a vyvozování závěrů, -dáváme prostor pro samostatnou práci i práci ve skupině, - vedeme žáky k uplatňování základních myšlenkových operací a rozvíjíme schopnost logického uvažování, - vedeme žáky k vhodnému způsobu řešení problémů a vyhodnocení informací, -navozujeme praktické situace, vytváříme modelové situace v denních činnostech, které napomáhají fixaci zkušeností sloužících k řešení běžných překážek úkolů, -vedeme žáky k tomu, aby dokázali přivolat pomoc v případě ohrožení vlastní nebo jiné osoby.
KOMPETENCE KOMUNIKATIVNÍ Žák by měl: - rozvinout své komunikační dovednosti; - dokázat se v rámci svých možností srozumitelně vyjadřovat ústní, písemnou nebo jinou alternativní formou; - naslouchat druhým, rozumět obsahu sdělení a adekvátně na ně reagovat; - vyjadřovat své názory a postoje a vhodnou formou se snažit obhájit svůj názor; - využívat pro komunikaci běžné informační a komunikační prostředky; - využívat získané komunikativní dovednosti k vytváření vztahů a kvalitní spolupráci s ostatními lidmi.	-vedeme žáky k tomu, aby se v rámci svých individuálních možností zvládli srozumitelně vyjadřovat a komunikovat ústní, písemnou nebo alternativní formou se spolužáky, s učiteli a dospělými, - umožňujeme žákům vyjádřit své myšlenky, - v simulovaných situacích vedeme s žáky řízený rozhovor, -vedeme žáky k obohacování a rozšiřování slovní zásoby, - motivujeme žáky k vhodné komunikaci v různých situacích běžného života, -vytváříme modelové situace, hry, ve kterých upevňujeme a rozvíjíme

	komunikativní dovednosti užívané v běžných situacích a vztazích, - vytváříme a podporujeme přátelské vztahy v rámci třídy a mezi třídami.
KOMPETENCE SOCIÁLNÍ A PERSONÁLNÍ Žák by měl: • orientovat se v základních mravních hodnotách a uplatňovat základní pravidla společenského chování, • uvědomovat si nebezpečí možného psychického i fyzického zneužití vlastní osoby, • jednat zodpovědně vůči vlastní osobě i druhým; • respektovat práva a povinnosti svá i ostatních, • přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů; • dokázat se přiměřeně chovat v krizových situacích, i v situacích ohrožujících život podle pokynů kompetentních osob a uplatňovat osvojené dovednosti a postupy.	-prostřednictvím interaktivních her, dramatizací situací, filmových ukázek zprostředkováváme povědomí o mravních hodnotách, -pomocí dramatické výchovy či filmových ukázek upozorňujeme na nebezpečí psychického a fyzického zneužívání, -návštěvami kulturních akcí upevňujeme pravidla společenského chování, - osobním příkladem předkládáme žákům pravidla pro soužití ve škole, respektování spolužáků a dospělých osob, - vytváříme v kolektivu atmosféru přátelství a respektu k ostatním členům - podporujeme skupinovou práci, spolupráci ve třídě a vzájemnou pomoc při učení - vedeme žáky k osobní odpovědnosti, za výsledky společné práce - vedeme žáky k aktivnímu způsobu diskuse, obhajování vlastního názoru a respektu k názorům ostatních členů skupiny, -provádíme nácvik evakuace školy pro případ mimořádné situace. Seznamujeme žáky s důležitými telefonními čísly integrovaného záchranného systému v ČR, Ústeckém kraji a městě Děčíně.
KOMPETENCE OBČANSKÉ Žák by měl: • respektovat základní práva a povinnosti občanů, společenské normy a pravidla soužití, • zvládat běžnou komunikaci s úřady; • zdůvodnit význam zdravého životního stylu, chránit své zdraví i zdraví druhých lidí;	- vytváříme se žáky vnitřní řád třídy a vedeme je k respektování stanovených pravidel soužití ve třídě a k chápání důsledků jejich nedodržování, -prostřednictvím modelových situací učíme žáky základním právům a povinnostem občanů naší země a pomocí prvků dramatické výchovy navozujeme

• podílet se na ochraně životního prostředí a jednat v souladu se strategií udržitelného rozvoje; • respektovat a chránit naše tradice a kulturní i historické dědictví; • rozpoznat nevhodné a rizikové chování, uvědomovat si jeho možné důsledky.	sociální vztahy a upevňujeme správné vzorce chování. - seznamuje žáky s právním systémem, ukazujeme možné následky porušování práv, budujeme zodpovědnost a vedeme k uvědomělému respektování práv. - organizujeme výlety, besedy, exkurze, zařazujeme projektové dny, -v rámci každodenních činností vytváříme stereotypy v péči o duševní i tělesné zdraví. -vedeme žáky k aktivní ochraně životního prostředí, péči o okolí, třídění odpadů, šetření energie a přírodních zdrojů, -vytváříme modelové situace, spolupracuje s jinými subjekty – záchranáři,, hasiči, knihovna, navazujeme na kulturní dědictví regionu. -podněcujeme žáky k aktivnímu sledování dění blízkém okolí, ale i mimo něj.
KOMPETENCE PRACOVNÍ Žák by měl: • mít osvojeny základní pracovní dovednosti, návyky a postupy pro každodenní běžné pracovní činnosti, • chápat význam práce a možnost vlastního zapojení do pracovního procesu, • plnit stanovené povinnosti, být schopen spolupráce, respektovat práci svou i druhých, • znát možnosti využívání poradenských, zprostředkovatelských služeb, • řídit se zásadami bezpečnosti a ochrany zdraví při práci i hygieny práce.	-vytváříme u žáků pozitivní vztah k manuální činnosti, - utváříme základní manuální dovednosti při manipulaci s předměty, různými materiály a procvičujeme postupy jednoduchých pracovních činností v každodenních situacích, -ověřujeme úroveň pracovních dovedností, - vedeme žáky k chápání jednoduchého pracovního postupu, návodu, náčrtu, -posilujeme vytrvalost a koncentraci při práci, -seznamujeme žáky s činnostmi v různých oborech práce prostřednictvím exkurzí -vytváříme u žáků představy o svém budoucím pracovním uplatnění s ohledem na reálné možnosti a zájmy, - provádíme aktivity, při kterých žáci musí pracovat s ohledem na spolužáky, brát na ně ohled, vyhovět, omluvit se apod.,

	- navozujeme situace, při kterých musí žáci prokazovat praktickou dovednost a orientaci v poradenských a zprostředkovatelských službách, -vedeme žáky k dodržování zásad bezpečnosti, ochrany zdraví a hygieny práce.
ODBORNÉ KOMPETENCE - se vztahují k výkonu pracovních činností. Tvoří je soubor odborných vědomostí a dovedností, postojů a hodnot požadovaných u žáků praktické školy dvouleté. Odborné kompetence by měly být dosažitelné pro většinu žáků: • Dodržovat zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, • Usilovat o kvalitu své práce, výrobků a služeb,, • Jednat ekonomicky a v souladu se strategií trvale udržitelného rozvoje, • Usilovat o kvalitu své práce, výrobků a služeb, • Jednat ekonomicky a v souladu se strategií trvale udržitelného rozvoje,	- vedeme žáky k dodržování právních předpisů z oblasti BOZP, hygienických předpisů a předpisů požární ochrany. -používat osobní ochranné pracovní prostředky podle prováděných činností a spolupodílet se na vytváření bezpečného pracovního prostředí, - učíme žáky dodržovat stanovené normy a předpisy, pracovat podle instrukcí nebo návodu, popřípadě za pomoci druhé osoby, pracovat v souladu s technologickými postupy. -zvolit vhodné materiály, vybrat a použít správné pracovní nástroje, pomůcky a technické vybavení podle vykonávané pracovní činnosti. -kontrolovat a zhodnotit kvalitu své vykonané činnosti, - snažíme se, aby žáci znali význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční i společenské ohodnocení. Aby uměli posuzovat v pracovním procesu prováděné činnosti z pohledu jejich vlivu na životní prostředí, nakládat s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami s ohledem na životní prostředí

ODBORNÉ KOMPETENCE DLE ZAMĚŘENÍ ŠKOLY: KOMPETENCE K PRACÍM V DOMÁCNOSTÍ Žák by měl: • udržovat v čistotě domácí prostředí a bezpečně zacházet s čisticími prostředky, • zvládat základní obsluhu domácích spotřebičů, • pečovat o oděvy a textil a zvládat jeho jednoduchou opravu, • orientovat se v základech prací na zahradě a pěstitelství, znát základní nástroje a pomůcky, bezpečně s nimi zacházet, využívat vypěstované plodiny a přírodní zdroje, • poznat základní dílenské nástroje a pomůcky, bezpečně s nimi zacházet, • osvojit si základní pracovní dovednosti s keramickou hlinou, papírem, dřevem, plastem a dalšími materiály, • chápat význam ekologického přístupu a naléhavost třídění odpadních materiálů,	-vytváříme, podporujeme a vedeme žáky k citu pro čisté a estetické domácí i školní prostředí, při práci se snažíme vytvářet stereotypy v dodržování zásad bezpečnosti s čisticími prostředky, - navozujeme situace, při kterých žáci získávají dovednosti s ovládáním a manipulací všech potřebných domácích spotřebičů s ohledem na technologický postup, možnosti žáka a vybavení školy, -utváříme, podporujeme a rozvíjíme základní manuální dovednosti při manipulaci s oblečením a textilem procvičujeme postupy jednoduchých pracovních činností v každodenních situacích, -utváříme, podporujeme a rozvíjíme základní manuální dovednosti při manipulaci se zahradnickým nářadím a při pěstování různých druhů rostlin, péči o pozemek, školní dvůr, - utváříme, podporujeme a rozvíjíme základní manuální dovednosti při manipulaci s předměty, s různými materiály a procvičujeme postupy jednoduchých pracovních činností v každodenních situacích. - vytváříme, podporujeme a rozvíjíme u žáků cit a schopnost pro volbu vhodného pracovního materiálu, provádíme pravidelné aktivity, při kterých musí žáci pracovat s ohledem na estetiku a správné pracovní postupy, - využíváme, recyklujeme odpadový a přírodní materiál, - budujeme povědomí a zodpovědnost k šetrnému přístupu k životnímu prostředí,
---	--

• dokázat se v rámci svých individuálních možností zařadit do běžného pracovního prostředí.	- vytváříme, podporujeme a rozvíjíme stereotypy v dodržování zásad bezpečnosti a různé postupy pracovních činností.
---	--

4.2 ZAČLENĚNÍ PRŮŘEZOVÝCH TÉMAT

Průřezová témata vycházejí z RVP PRŠ 2. Jsou nedílnou součástí vzdělávání a reprezentují ve vzdělávacím programu okruhy aktuálních problémů. Procházejí napříč vzdělávacími oblastmi a umožňují propojení vzdělávacích oborů, tak, aby korespondovaly s náplní a výstupy v jednotlivých vzdělávacích oblastech, a aby přispívaly nejen k rozvoji vědomostí, dovedností a schopností, ale především k rozvoji osobnosti žáků.

V praktické škole dvouleté se budou ve školním vzdělávacím programu realizovat tato vybraná průřezová témata – **Osobnostní a sociální výchova, Člověk a životní prostředí a Výchova demokratického občana**. Začlenění těchto témat v ŠVP je voleno tak, aby podporovalo výchovné a vzdělávací strategie školy a prohlubovalo tyto strategie ve vyučovacím předmětu.

Osobnostní a sociální výchova

Osobnostní a sociální výchova je prakticky zaměřené průřezové téma, které má každodenní využití v běžném životě. Pomáhá každému žákovi utvářet praktické životní dovednosti s ohledem na jeho individuální možnosti. Specifikem Osobnostní a sociální výchovy je, že se

učivem stává jak sám žák, tak se jím stává i konkrétní skupina a taktéž stávají se jím běžné situace každodenního života.

Člověk a životní prostředí

Člověk a životní prostředí je průřezové téma, které vede žáka k pochopení komplexnosti a složitosti vztahů člověka a životního prostředí. Vede jedince k účasti na ochraně a utváření prostředí a ovlivňuje hodnotovou orientaci žáků.

Výchova demokratického člověka

Výchova demokratického člověka je průřezové téma, které má za úkol a jehož cílem je naučit žáka orientovat se ve složitostech, problémech a konfliktech společnosti tak, aby si zachoval svou lidskou důstojnost, naučil se respektovat druhé s vědomím svých práv a povinností. Žák by měl uplatňovat zásady slušné komunikace.

OSOBNOSTNÍ A SOCIÁLNÍ VÝCHOVA

NÁZEV TEMATICKÉHO OKRUHU	1. ROČNÍK	2. ROČNÍK
OSOBNOSTNÍ ROZVOJ		
Rozvoj schopnosti poznávání	ČJL, AJ, M, I, O, ZPV, EV, VZ, RV, PP, PVD – int.	ČJL, AJ, M, I, OV, ZPV, RV, PP, PVD – int.
Sebepoznávání a sebepojetí	AJ, OV, TV – int.	OV, TV – int.
Seberegulace a sebeorganizace	TV, OV – int, A.	TV, OV - int, A.
Psychohygiena	TV, VZ, OV – int, A	TV, VZ, OV – int, A
SOCIÁLNÍ ROZVOJ		
Poznávací schopnosti	I, RV – int.	I, RV – int.
Mezilidské vztahy	EV, RV, PVD –int, A, P	EV, RV, PVD –int, A, P
Komunikace	ČJL, AJ, I – int.	ČJL, AJ, I – int.
Spolupráce	ČJL, M, EV, TV- int., A, P	ČJL, M, EV, TV- int., A, P

MORÁLNÍ ROZVOJ		
Řešení problémů	M, I, PVD, PP – int., A, P.	M, I, PVD, PP – int., A, P.

ČLOVĚK A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

NÁZEV TEMATICKÉHO OKRUHU	1. ROČNÍK	2. ROČNÍK
Ekosystém	ZPV,OV, – int.	ZPV,OV, – int.
Základní podmínky života	ZPV	ZPV
Vztah člověka k prostředí	ZPV, OV, EV- int., A	ZPV, OV, EV- int., A
Lidské aktivity a problémy	ZPV, OV, PP, PVD – int., A	ZPV, OV, PP, PVD – int., A

VÝCHOVA DEMORATICKÉHO OBČANA

NÁZEV TEMATICKÉHO OKRUHU	1. ROČNÍK	2. ROČNÍK
OBČANSKÁ SPOLEČNOST, STÁT A ŠKOLA		
Občanská společnost a škola	OV- int.	OV- int.
Občan, občanská společnost a stát	OV, ZPV- int.	OV, ZPV- int
LIDSKÉ VZTAHY		
Kulturní rozdíly	OV, ČJ- int.	EV, OV-int.
Lidské vztahy	OV, RV-int.	OV, RV-int.
Etnický původ	OV-int.	OV-int.

Vysvětlivky: int. – integrace do předmětu, P – projekt, A – akce

4.3 ZKRATKY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ PRO VYUŽITÍ V TABULKÁCH

Jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	ČJL
	Cizí jazyk	AJ
Matematika	Matematika	M
Informační a komunikační technologie	Informatika	I
Člověk a společnost	Občanská výchova	OV
Člověk a příroda	Základy přírodních věd	ZPV
Umění a kultura	Estetická výchova	EV
Člověk a zdraví	Výchova ke zdraví	VZ
	Tělesná výchova	TV
Odborné činnosti	Rodinná výchova	RV
	Práce v domácnosti	PVD
	Příprava pokrmů	PP

5 UČEBNÍ PLÁN

Vzdělávací oblasti	Vzdělávací obory - předměty	1. ročník Minimální časová dotace	Disponibilní hodina	2. ročník Minimální časová dotace	Disponibilní hodina	Součet za studium
Jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	2	2	2	2	8
	Cizí jazyk	1	0	1	0	2
Matematika	Matematika	2	1	2	1	6
Informační a komunikační technologie	Informatika	1	1	1	1	4
Člověk a společnost	Občanská výchova	1	0	1	0	2
Člověk a příroda	Základy přírodních věd	1	1	1	1	4
Umění a kultura	Estetická výchova	2	0	2	0	4
Člověk a zdraví	Výchova ke zdraví	1	0	1	0	2
	Tělesná výchova	2	0	2	0	4
Odborné činnosti	Rodinná výchova	3	0	3	0	6
	Práce v domácnosti	6	0	6	0	12
	Příprava pokrmů	4	1	4	1	10
	Celková povinná časová dotace	26	32	26	32	64

POZNÁMKY K UČEBNÍMU PLÁNU

1) Obsahové vymezení, organizační podmínky a jiná specifika jsou uvedeny na začátku učebních osnov jednotlivých předmětů.

2) Týdenní časová dotace pro jednotlivé žáky může být upravena podle individuálních potřeb a zdravotního stavu žáka.

3) Tematické okruhy průřezových témat jsou integrativní součástí vzdělávacího obsahu vyučovacího předmětu. Procházejí napříč vzdělávacími oblastmi a propojují vzdělávací obsahy.

Prispívají ke komplexnosti vzdělávání žáků a pozitivně ovlivňují proces utváření a rozvíjení klíčových kompetencí.

4) Učivo 2. ročníku velice úzce navazuje na učivo 1. ročníku a získané poznatky dále prohlubuje.

5) Rozsah tematických celků, jejich pořadí, časové rozvržení, popřípadě zařazení jiných témat (rozšiřující) volí učitel podle možností a schopností žáků.

5.1 ČESKÝ JAZYK A LITERATURA

Vzdělávací oblast **Jazyk a jazyková komunikace** má stěžejní postavení ve výchovně vzdělávacím procesu. Vzdělávací oblast rozvíjí u žáků komunikativní funkci jazyka především osvojením a správným používáním ústní i písemné podoby spisovného jazyka a rozvíjení čtenářské gramotnosti. Zahrnuje učivo zaměřené na rozvoj smyslového a citového vnímání, vyjadřovacích schopností, čtení s porozuměním, práce s literárním textem. Je respektována snížená úroveň rozumových schopností žáků a jsou podporovány především poznávací a komunikační schopnosti a zájmy žáků.

Vzdělávací obsah předmětu Český jazyk a literatura je členěn do tematických celků:

- Jazyková komunikace
- Komunikační a slohová výchova
- Literární výchova

Časová dotace:

Počet hodin: 4 hodiny týdně (2+2 disponibilní)

Hodiny Českého jazyka a literatury se realizují především ve třídách, ale také v PC učebně a popř. ve čtenářské učebně. Výuka nejčastěji probíhá v kmenových učebnách, využíváme taktéž i počítačovou učebnu. Vždy je třeba přihlížet ke konkrétním potřebám a schopnostem daných žáků.

Český jazyk a literatura

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • opakovat a prohlubovat dosud osvojené a probrané učivo • rozlišovat spisovný jazyk, nespisovný jazyk	1. Český jazyk – jazyková výchova • poznávání spisovných a nespisovných slov, • uvádění příkladů ze svých zkušeností • odlišení prvků nářečí od spisovného jazyka

• používat adekvátní slovní zásobu včetně příslušné odborné terminologie • uplatňovat znalosti českého pravopisu v písemném projevu • využívat poznatky z tvarosloví v písemném i mluveném projevu	• jazyková kultura • slovní zásoba a její styl, odborná terminologie • označování hlásek písmeny, poznávání rozdílu mezi hláskou a písmenem • doplňování písmen a rozdělovacích znamének do jednoduchého textu • dělení slov na slabiky, používání základních rozdělovacích znamének (tečka, otazník, vykřičník) • tvarosloví – slovní druhy • vyjmenování jednotlivých slovních druhů seznámení s jednotlivými slovními druhy (podstatná jména, přídavná jména, zájmena, číslovky a slovesa) • získávání základního povědomí o neohebných slovních druzích • seznámení se základní definicí věty, základní druhy vět (oznamovací, tázací, rozkazovací) • seznámení se se základními pravidly shody podmětu s přísudkem.
• vyjadřovat se správně a srozumitelně • dokázat komunikovat ústní i jednoduchou písemnou formou • zvládnout vyplnění jednoduchých tiskopisů, žádostí, napsat životopis • popsat předměty a činnosti vztahující se k odborným činnostem • aplikovat zadaný pracovní postup • reprodukovat a dramatizovat jednoduchý příběh	2. Komunikační a slohová výchova • procvičování ústních a písemných projevů společenského styku – dopisy (soukromé, úřední), žádost, životopis - seznámení s údaji, které má životopis obsahovat, dotazník, telefonický rozhovor, práce s pohlednicí, složenkou a dalšími tiskopisy • grafická a formální úprava jednoduchých písemných projevů, praktická cvičení, nácvik konkrétních komunikačních situací • popis, charakteristika • reprodukování kratších textů, vypravování, dramatizace
	3. Literární výchova

• reprodukovat přiměřený text • rozlišit jednotlivé literární žánry • poznat rozdíl mezi poezií a prózou • orientovat se v odborném textu • zjišťovat základní potřebné informace z dostupných zdrojů	• procvičování čtení, přednesu, reprodukce přečteného textu, vyjadřování dojmů z četby • literární žánry, poezie, próza • využití tematicky vhodných literárních ukázek, zaměření se na základní rozdíly mezi poezií a prózou • seznámení s vybranými autory • kniha, knihovna, encyklopedie, denní tisk, časopisy, odborná literatura vztahující se k odbornému zaměření • filmové zpracování literárních děl • dramatizace literární tvorby- divadlo • čtení návodů a pracovních postupů
---	---

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • opakovat a prohlubovat dosud osvojené a probrané učivo • rozlišovat spisovný a nespisovný jazyk • dle individuálních možností uplatňovat znalosti českého pravopisu v mluveném i písemném projevu • využívat poznatky z tvarosloví v písemném i mluveném projevu	1. Český jazyk – jazyková výchova • srovnávání stylu běžného, hovorového, odborného, a možnosti uplatnění v různém prostředí lidských činností • rozpoznání rozdílu češtiny od cizích jazyků • označování hlásek písmeny a psaní velkých písmen, psaní velkých písmen ve vlastních jménech • procvičování používání základních rozdělovacích znamének • tvrdé, měkké souhlásky, základy vyjmenovaných slov, shoda podmětu s přísudkem. • slovní druhy – podstatná jména, přídavná jména, zájmena, číslovky a slovesa (dle schopností žáků dále příslovce a předložky..) • skladba, druhy vět z gramatického a komunikačního hlediska

	• základní větné členy • pořádek slov ve větě • opakování učiva se zřetelem na zdokonalení ústního i písemného projevu
• umět se správně a srozumitelně vyjadřovat, • dokázat komunikovat ústní i jednoduchou písemnou formou, • zvládnout vyplnění jednoduchých tiskopisů, žádostí, napsat životopis,	2. Komunikace a slohová výchova • formy společenského styku (požádání o informaci, podávání informace) • návštěva (uvítání, představování, komunikace, rozloučení) • popis, charakteristika (popis jednoduchý, popis pracovního postupu, • ústní a písemné projevy společenského styku (jednoduchý životopis, úřední dopis, objednávka, telefonický rozhovor, pohled, seznam věcí apod.) • grafická a formální úprava jednoduchých písemných projevů • vyplňování tiskopisů, administrativní postupy (složenko, podací lístek, poštovní průvodka, dotazník, zadání inzerátu, vyplňování objednávky zboží podávání a odpovědi na inzerát • křížovky, doplňovačky
• popsat předměty a činnosti vztahující se k odborným činnostem, aplikovat zadaný pracovní postup	• popisování pracovního prostředí a předmětů, které se vztahují k odborným činnostem, pojmenovávání náradí, náčiní a pomůcek, popis pracovních postupů při vaření, dílenských i ručních pracích, následné praktické využití, práce podle jednoduchých grafických návodů, případně písemných nebo slovních pokynů učitele
• rozlišit jednotlivé literární žánry	3. Literární výchova

• poznat, případně formulovat rozdíl mezi poezií a prózou • orientovat se v odborném textu • zjišťovat základní potřebné informace z dostupných zdrojů	• lidová slovesnost, povídka, pohádka, bajka, říkadlo, • recitování, • poslech příběhů, literárních ukázek a básní, • výběr literatury podle individuálních možností a schopností žáků, • seznámení s nejznámějšími osobnostmi české literatury – Erben, Čapek, Němcová, • čtení návodů a pracovních postupů, • vyhledávání informací z denního tisku, časopisů, encyklopedií, internetu, médií
--	---

5.2 ANGLICKÝ JAZYK

Vyučovací předmět Anglický jazyk byl vytvořen ze vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace. Zařazení vzdělávacího okruhu **Cizí jazyk** umožňuje žákům osvojení základních praktických řečových dovedností a dále umožňuje přístup k informačním zdrojům a současně přispívá k formování jejich osobnosti a podílí se na přípravě žáků na život v multikulturní společnosti. Důraz je kladen hlavně na zvukovou podobu jazyka a na komunikaci využitelnou v běžném životě, s gramatikou se seznamují žáci jen okrajově. Pokud se žák s výukou cizího jazyka v předchozím vzdělávání zatím nesetkal, seznámí se pouze se základními jazykovými funkcemi. Doporučuje se, aby škola respektovala cizí jazyk, s nímž se již žáci seznámili v základním vzdělávání.

Časová dotace

Počet hodin: 1 hodině týdně

Výuka nejčastěji probíhá v kmenových učebnách, využíváme taktéž i počítačovou učebnu. Vždy je třeba přihlížet ke konkrétním potřebám a schopnostem daných žáků.

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • získávat zkušenosti s výslovností v anglickém jazyce,	• abeceda, písně • pozdrav, otázka na jméno, představení vyjádření souhlasu, nesouhlasu

• seznámit se s jednoduchými frázemi a pokyny • budovat si slovní zásobu, • porozumět jednoduchým textům a • zvládnout základy společenského styku – pozdravit, představit, požádat a poděkovat • získat zkušenosti s formulací jednoduchých otázek	vyjádření jednoduchého názoru poděkování, omluva, • jednoduchá otázka a odpověď
• používat základní gramatické prostředky	• utvoření záporu, množné číslo, věta jednoduchá
• osvojit si pojmenování věcí okolo sebe, pojmenování částí těla, členové rodiny, názvy dnů v týdnu, denní doby, ročních období, vybraných potravin, dopravní prostředky, čísla dle schopností žáků, • seznámení práce se slovníkem	• pojmenování barev, předmětů denní potřeby, základních částí těla, rodinných příslušníků, povolání, dnů v týdnu apod. • práce se slovníkem - vyhledávání slov a jejich překlad do českého a anglického jazyka

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • osvojit si základní pravidla výslovnosti v anglickém jazyce, • porozumět jednoduchým nápisům, • porozumět jednoduchým pokynům a frázím, • zvládnout základy společenského styku, pozdravit, představit se, požádat, poděkovat, • používat osvojenou slovní zásobu, • vést jednoduchý rozhovor, • zformulovat jednoduchou otázku	• abeceda, písně • jednoduché nápisy z běžného života, • pozdrav, otázka na jméno, představení vyjádření souhlasu, nesouhlasu vyjádření jednoduchého názoru poděkování, omluva, • jednoduchá otázka a odpověď typu: Jak se jmenuješ, jak se máš, co děláš, kde bydlíš? Apod.
• používat základní gramatické prostředky	• utvoření záporu, množné číslo, věta jednoduchá
• pojmenovat věci okolo sebe, pojmenovat částí těla, členy rodiny, názvy dnů v týdnu, denní doby, roční období,	• pojmenování barev, předmětů denní potřeby, základních částí těla, rodinných příslušníků, povolání, dnů v týdnu apod.

dopravní prostředky, čísla dle schopností žáků, • používat základní slovní zásobu z oblasti jídla a potravin • orientace a práce se slovníkem	• ovoce, zelenina, potraviny, nápoje. • práce se slovníkem - vyhledávání slov a jejich překlad do českého a anglického jazyka
---	--

5.3 MATEMATIKA

Vyučovací předmět Matematika byl vytvořen ze vzdělávací oblasti Matematika a její aplikace. Vzdělávací oblast Matematika a její aplikace je založena na praktických činnostech, sleduje využití matematických dovedností v běžném životě, posiluje logické myšlení a prostorovou představivost. Žáci si osvojují a prohlubují matematické pojmy, postupy a způsoby jejich užití v praktických životních situacích, vždy však dle možností a schopností žáka. Hlavním úkolem je upevnit a prohloubit matematické znalosti a dovednosti podle mentální úrovně žáků a jejich individuálních zvláštností. Ve výuce si žáci zdokonalují numerické řešení úloh z paměti, s názorem, i pomocí kalkulatoru, rozvoj logického myšlení, prostorovou představivost. Mimo vytváření matematických představ, vědomostí, dovedností a návyků je kladen důraz na rozvíjení schopností její aplikace v praktických životních situacích a v odborné praxi. Matematika je rozdělena do tří tematických okruhů. V tematickém celku **Čísla a početní operace** si žáci prohlubují a upevňují znalosti v aritmetických operacích propojené s reálnými situacemi. Učí se řešit slovní příklady se zaměřením na praxi s využitím kalkulatorů. Učí se pracovat s bankovkami a mincemi při nákupu zboží taktéž s použitím kalkulatoru. V druhém tematickém celku **Závislosti, vztahy a práce s daty** si žáci prohlubují znalosti v používání základních jednotek délky, času, hmotnosti a objemu s využitím v odborných předmětech a v běžném životě. V třetím tematickém celku **Geometrie v rovině a prostoru** pojmenovávají a rýsují rovinné a prostorové útvary, které kótují a také se seznamují s technickým písmem. Učí se vypočítávat obvody, obsahy a objemy se zaměřením na využití v praxi.

Vzdělávací obsah předmětu Matematika je členěn do tematických celků:

- Čísla a početní operace,
- Závislosti, vztahy a práce s daty,
- Geometrie v rovině a prostoru.

Časová dotace

Počet hodin: 3 hodiny týdně (2 + 1 disponibilní)

Hodiny Matematiky se realizují především ve třídách, popř. v PC učebně, či dalších odborných učebnách. Vždy je třeba přihlížet ke konkrétním potřebám a schopnostem daných žáků.

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • budování a utváření pojmu přirozené číslo, celé číslo - čísla a číslice, číselná osa, porovnávání přirozených čísel • seznámit se a procvičovat matematické operace s těmito čísly,	• pojem přirozená čísla, pojem záporná čísla, číselná osa, pojem celá čísla, přiřazování symbolů podle číselné řady, sčítání, odčítání, násobení, dělení celých • pojmy stejně, více, méně,
• snažit se orientovat ve slovních úlohách, • budovat a osvojovat si pojem zaokrouhlování čísel, • seznámit se a budovat povědomí o pojmu zlomku, počítat s ním, použití zlomku v praktickém životě, • orientace na kalkulačce, nacvičování manipulace s penězi, • utváření povědomí a pojmů o základních jednotkách délky, času, hmotnosti, objemu, • seznámit se s orientací v jednoduchém grafu, tabulce, • orientovat se v pojmech rovinné obrazce čtverec, obdélník,	• správné přečtení slovní úlohy, pochopení zadání úlohy, zvolení správné početní operace • pojem zaokrouhlení, základní postup při zaokrouhlování, • pojem desetinná čísla a zlomek, praktická ukázka zlomků, zápis, čtení a grafické znázornění zlomků, praktická cvičení zaměřená na zlomky - nákup potravin, rozdělení jídla, recepty-vaření, • používání kalkulačce, počítání s pomocí kalkulačce, manipulace s penězi – mince i bankovky, nákupy, ceny nákupů, vrácení peněz apod. • orientace a rozlišování časových pojmů, rok, měsíc, den, hodina, minuta, sekunda), seznámení se základními jednotkami délky (mm, cm, m, km), hmotnosti (g, dkg, kg) a objemu ($\text{cm}^3, \text{dm}^3=1$) • pojmy tabulka, graf, orientace v tabulce, • přímka, úsečka – porovnávání délky předmětů – provázky, šňůrky apod., kratší – delší, úhel, druhy úhlů, rozlišení, rovinných obrazců (čtverec,

trojúhelník, kružnice, kruh a rýsování, • seznámit se a orientovat se v základních tělesech- krychle, kvádr, válec, koule, • seznámit se s pojmy obvod a obsah rovinných útvarů, • utvořit si povědomí o pojmu obsah a povrch těles.	trojúhelník, kruh, obdélník), pojmy kruh, kružnice, seznámení s prací s pravítkem, trojúhelníkovým pravítkem, kružítkem – základy rýsování, • pojem těleso, rozdělení těles, manipulační činnosti, využití stavebnic, zobrazení těles na ploše, • seznámení s pojmy obvod a obsah a jejich praktické využití v běžném životě, • obvod rovinných obrazců – provázky, šňůrky, • seznámení s pojmem obsah porovnávání obsahu, praktické využití obsahu v běžném životě- zahrada, podlahové krytiny, pole... seznámení se s matematickými tabulkami. • praktická cvičení s tekutinami, převody, práce s papírem – povrchy těles apod.
---	--

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • provádět aritmetické operace s přirozenými a celými čísly, • řešit slovní úlohy s přirozenými čísly, • zaokrouhlovat čísla, odhadovat výsledky, • provádět základní aritmetické operace, se zlomky, desetinnými čísly a procenty,	• aritmetické operace s přirozenými a celými čísly - přirozená čísla, číselná osa, číslo „0“, pojem celá čísla, • číselná řada vzestupná a sestupná, třídění předmětů podle pořadí ve skupině, sčítání, odčítání, násobení, dělení celých čísel, poznávání, čtení, psaní číslic, diktát číslic, přiřazování čísel, procvičování matematických

• zvládat práci s kalkulátorem pro kontrolu výsledků, • řešit jednoduché slovní úlohy, • uplatňovat matematické znalosti při manipulaci s penězi, platební kartou,	pojmů počítání s počítadlem, kalkulátorem či jiným názorem, • desetinná čísla, zlomky, • slovní úlohy se zaměřením na praxi, • bankovky, mince, platební karty a manipulace s nimi
• používat základní jednotky délky, času, hmotnosti, objemu, • využívat převody jednotek, v odborných předmětech a praxi • orientovat se v jednoduchém grafu, tabulce, • znát a rýsovat rovinné útvary, • zobrazit jednoduchá tělesa, • vypočítat obvody a obsahy rovinných útvarů a využívat je v praxi, • vypočítat objemy a povrchy těles se zaměřením na využití v praxi, • číst jednoduché technické výkresy.	• jednotky délky, času, hmotnosti, objemu, obsahu, praktické převody, • grafy, tabulky, příklady z praktického života, • bod, přímka, úsečka, rozlišení a pojmenování rovinných obrazců (čtverec, trojúhelník, kruh, obdélník) • rovinné útvary – obvody a obsahy, • prostorové útvary – základní tělesa, pojem těleso, manipulace se stavebnicemi, pojmy krychle, kvádr, válec, koule, nákresy jednoduchých těles povrchy a objemy, • konstrukční úlohy, kótování, technické písmo.

5.4 INFORMATIKA

Vyučovací předmět **Informatika** byl vytvořen ze vzdělávací oblasti **Informační a komunikační technologie**. Zahrnuje v sobě učivo o informačních, komunikačních a digitálních technologiích, seznamuje žáky s obsluhou počítače. Cílem vzdělávání ve vzdělávací oblasti

Informační a komunikační technologie je naučit žáky pracovat s prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi. Umožňuje jim získat praktické dovednosti v oblasti využití počítačů a jejich sítí k získávání, zpracovávání a prezentaci informací, ke vzájemné komunikaci s okolím a k seberealizaci při zájmových činnostech. Dovednosti získané ve vzdělávacím okruhu Informační a komunikační technologie umožňují žákům aplikovat je ve všech vzdělávacích oblastech a oborech a využívat je v praktickém životě. Je třeba navázat na podpůrné a kompenzační technologie využívané v základním vzdělávání. Vzdělávání v informačních a komunikačních technologiích je dále vhodné rozšířit dle aktuálních vzdělávacích potřeb žáků.

Časová dotace

Počet hodin: 2 hodiny týdně (1+1 disponibilní)

Hodiny Informatiky se realizují ve třídách a v PC učebně. Vždy je třeba přihlížet ke konkrétním potřebám a schopnostem daných žáků.

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • seznámit se funkcí počítače a s pojmy hardware a software, • seznámit se základními pojmy informační činnosti, • seznámit se a upevňovat se zásadami a pravidly bezpečnosti práce s výpočetní technikou,	• pojmy: počítač, monitor, klávesnice, myš, reproduktory, tiskárna, projektor, • zapínání a vypínání počítače, ukončení programů, vypnutí monitoru, • seznámení s bezpečností práce s PC, • první pomoc
• získat povědomí o základní práci se soubory, • seznámit se a postupně se orientovat ve struktuře souborů a složek,	• pojmy: adresář, soubor, složka, práce se soubory, • vyhledávání, ukládání, kopírování, odstraňování souborů a složek... • soubory a složky, hledání souborů a složek, tisk, • pracovní plocha, ikona, používání hesla, pojem vir, ochrana PC
• seznámit se s prací s textovým editorem,	• opis jednoduchého textu, základy úpravy textu - písmo, velikost, barva, písmo tučné, podtržené, kurzíva),

• pracovat s dalšími aplikacemi a výukovými programy, • postupně si osvojovat a upevňovat zásady a pravidla pro bezpečnou práci na PC,	• vložení obrázku, práce s obrázkem - kopírování), držení myši, označování myši... • práce s vhodnými výukovými programy, • hygiena při práci na PC, chování v PC učebně, přestávky v práci na PC, větrání, • zásada chránit svá osobní data,
• osvojit si základní způsoby komunikace, případně využívat alternativní způsoby komunikace (elektronickou poštou), • získat povědomí o aplikacích, které umožňují chatování, • chápat důležitost a naléhavost zásad bezpečné e-komunikace, • obeznámit se základními funkcemi mobilního telefonu,	• adresa, E- mail, text, odeslání, odpověď, • Messenger, Skype + bezpečná e-komunikace, sociální sítě a jejich nebezpečí, • telefon, mobilní telefon, telefonní číslo, hovor, přijetí hovoru, SMS zpráva, psaní SMS, MMS zpráva, posílání MMS, mobilní operátor,
• postupně se učit a naučit vyhledávat informace na internetu za použití různých vyhledávačů, mít povědomí o existenci různých vyhledávačů, • seznámit se a upevňovat s ochranu osobních dat při práci na internetu.	• webové stránky, zadání webové adresy, odkazy, výběr a spuštění webového prohlížeče a vyhledávače, • zásady ochrany osobních dat – neposkytovat osobní údaje a fotografie.

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl:	

• zvládnout základní obsluhu počítače a jeho periferií, • pochopit základní pojmy informační činnosti, • dodržovat pravidla bezpečnosti práce s výpočetní technikou,	• pojmy: počítač, monitor, klávesnice, myš, reproduktory, tiskárna, projektor, • zapínání a vypínání počítače, ukončení programů, vypnutí monitoru, • seznámení s bezpečností práce s PC, • první pomoc
• osvojit si základní práci se soubory, • orientovat se ve struktuře souborů a složek,	• pojmy: adresář, soubor, složka, práce se soubory, • vyhledávání, ukládání, kopírování, odstraňování souborů a složek... • soubory a složky, hledání souborů a složek, tisk, • pracovní plocha, ikona, používání hesla, pojem vir, ochrana PC
• pracovat na základní uživatelské úrovni s textovým editorem, • pracovat s dalšími aplikacemi (výukové programy atd.), • dodržovat zásady bezpečné práce na PC,	• opis jednoduchého textu, základy úpravy textu - písmo, velikost, barva, písmo tučné, podtržené, kurzíva), • vložení obrázku, práce s obrázkem - kopírování), držení myši, označování myši... • práce s vhodnými výukovými programy, • hygiena při práci na PC, chování v PC učebně, přestávky v práci na PC, větrání, • zásada chránit svá osobní data,

• zvládat základní způsoby komunikace, případně využívat alternativní způsoby komunikace (elektronickou poštou), • být seznámen s aplikacemi umožňujícími chatování, • dodržovat pravidla bezpečné e-komunikace, • zvládat základní funkce mobilního telefonu,	• adresa, E- mail, text, odeslání, odpověď, • Messenger, Skype + bezpečná e-komunikace, sociální sítě a jejich nebezpečí, • telefon, mobilní telefon, telefonní číslo, hovor, přijetí hovoru, SMS zpráva, • psaní SMS, MMS zpráva, posílání MMS, mobilní operátor,
• vyhledávat informace na internetu za použití různých vyhledávačů, • dbát na ochranu osobních dat při práci na internetu.	• webové stránky, zadání webové adresy, odkazy, výběr a spuštění webového prohlížeče a vyhledávače, • zásady ochrany osobních dat – neposkytovat osobní údaje a fotografie.

5.5 OBČANSKÁ VÝCHOVA

Vzdělávací oblast **Člověk a společnost** má nezastupitelnou roli v přípravě žáka na soukromý i společenský život. Vyučovací předmět Občanská výchova zahrnuje vědomosti, znalosti a dovednosti v oblasti mezilidských vztahů (rodina, škola, zaměstnání, účast na společenském životě v obecné rovině). U žáků se buduje právní vědomí z této oblasti, ale také se ztotožňují s etikou mezilidského soužití. Žáci v předmětu získávají informace o právech a povinnostech občanů, jako základních podmínek fungování společnosti a státu. Vyučovací předmět **Občanská výchova** se zaměřuje na vybavení žáků potřebnými vědomostmi o podstatě a fungování společnosti, právech a povinnostech občanů s důrazem na právní vědomí a občanskou odpovědnost. Důraz je kladen zejména na přípravu a na využitelnost v praktickém životě.

Občanská výchova se člení na tematické celky:

- **Člověk ve společnosti,**
- **Člověk jako občan,**
- **Člověk a právo,**
- **Člověk a svět a**
- **Člověk a dějiny.**

Časová dotace

Počet hodin: 1 hodina týdně

Hodiny Občanské výchovy se realizují v kmenových třídách, ale také v PC učebně a popř. ve čtenářské učebně, dále také formou exkurzí, besed, společných jednorázových akcí apod. Vždy je třeba přihlížet ke konkrétním potřebám a schopnostem daných žáků.

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • Seznámit se s mravními principy a pravidly společenského soužití, • obeznámit se a přiblížit vhodné způsoby společenského chování, • posoudit a rozlišit nepřiměřené chování, porušování společenských norem, • mít povědomí o odlišných kulturách,	1. Člověk ve společnosti • mezilidské vztahy, rodina, role členů rodiny, • vystupování a chování na veřejnosti a ve společnosti, • svoboda osobnosti, svoboda druhých • národnostní menšiny, jejich rovnoprávnost, • tolerance k odlišnostem a zájmům minoritních skupin ve společnosti,

• mít povědomí o tradicích svého regionu.	• rovnoprávné postavení mužů a žen, • kulturní dědictví a tradice v regionu.
• Seznámit se se školským systémem naší země a s pojmy kvalifikace, rekvalifikace, • upevňovat a naučit se běžné komunikaci s úřady – být v případě potřeby schopen požádat o radu a pomoc, • seznámit se a orientovat se v institucích sociální a zdravotní péče • seznámit se a chápat možnosti využití služeb pomáhajících institucí v krizových situacích	2. Člověk jako občan • právo na vzdělání a jeho význam, význam celoživotní vzdělávání, • pracovní uplatnění, kvalifikace, rekvalifikace, nezaměstnanost, pomoc v nezaměstnanosti, • základy pracovně právních vztahů, zákoník práce, • sociální a zdravotní péče – systém lékařské péče, sociální péče -soc. dávky, důchodové zabezpečení – invalidní a starobní důchody, • pomáhající organizace – Charita, neziskové organizace, občanská sdružení, • smysluplné volnočasové aktivity a organizace je nabízející.
• Seznámit se a poznat státní symboly naší vlasti, • mít povědomí o státoprávním uspořádání ČR, zákonodárných orgánech a institucích státní správy • orientovat se v právech a povinnostech občanů, • chápat a umět rozpoznat ohrožení sociálně patologickými jevy,	3. Člověk a právo • ústava, státní znaky a symboly, • státní útvary, zákony, poslanci, senátoři, zastupitelstvo, • lidská práva, práva a povinnosti občana, volební právo a volební zákon, člověk a jeho • chování podle zákonů; český právní řád – zákony, • nařízení vlády a vyhlášky; • právní vztahy a z nich vyplývající závazky, • protiprávní jednání, porušení zákonů a jeho následky (trestná činnost mládeže a trestná činnost páchaná na mládeži), • trestná činnost mládeže, občan jako odpovědný člen společnosti.
	4. Člověk a svět • EU a ČR, OSN, spolupráce mezi státy

• Mít povědomí o vztahu ČR k některým mezinárodním organizacím, • uvědomovat si nebezpečí a hrozby terorismu.	• terorismus a jeho hrozba, spolupráce mezi státy, národy a lidmi.
• Být seznámen s charakteristickými znaky nestarších civilizací, • být informován a zvládnout poznat jednotlivá historická období našeho státu, • orientovat se v rozdílech jednotlivých historických etap novověku, • uvědomovat si rozdíly života v demokratických a nedemokratických společnostech.	5. Člověk a dějiny • nejstarší civilizace, • historický přehled – vznik státu, státoprávní uspořádání, vlády • území českého státu v proměnách času • novověk a nejnovější dějiny, totalitní a demokratické státy.

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • rozlišit nepřiměřené chování a porušování společenských norem, • být tolerantní k odlišnostem a zájmům minoritních skupin ve společnosti,	1. Člověk ve společnosti • svoboda osobnosti, svoboda druhých, • rovnocennost a rovnoprávnost národnostních menšin, • rovnoprávné postavení mužů a žen ve společnosti, • kulturní dědictví a tradice v regionu,
• orientovat se v působnosti orgánů a institucí sociální a zdravotní péče • využívat v krizových situacích služeb pomáhajících institucí,	2. Člověk jako občan • sociální a zdravotní péče – systém lékařské péče, sociální péče o občana, soc. dávky, důchodové zabezpečení, • pomáhající organizace, • volnočasové aktivity,

• rozeznat ohrožení sociálně patologickými jevy,	3. Člověk a právo • právní vztahy a z nich vyplývající závazky, • protiprávní jednání, trestná činnost mládeže,
• uvést vztah ČR k některým mezinárodním organizacím, • popsat nebezpečí a hrozby terorismu,	4. Člověk a svět • EU a ČR, • mezinárodní vztahy a spolupráce, • terorismus a jeho hrozba,

5.6 ZÁKLADY PŘÍRODNÍCH VĚD

Vzdělávací oblast Člověk a příroda dává žákům příležitost poznávat přírodu jako systém, jehož součásti jsou vzájemně propojeny, působí na sebe a ovlivňují se. Rozvíjí u žáků pochopení přírodních zákonitostí, porozumění jim, získávání základních poznatků a dovedností z fyzikální, chemické, přírodovědné a zeměpisné oblasti. Ve vzdělávací oblasti se u žáků formují dovednosti a postoje důležité pro pochopení vlivu člověka na životní prostředí a možnosti využití přírodovědných znalostí ve prospěch ochrany přírody.

Vyučovací předmět **Základy přírodních věd** zahrnuje základní fyzikální, chemické, přírodovědné a zeměpisné poznatky a dovednosti. Charakter výuky Základů přírodních věd na naší škole, který tento vzdělávací obor naplňuje, umožňuje žákům hlouběji porozumět procesům probíhajícím v přírodě, vzájemným souvislostem a vztahům mezi nimi, poznávat přírodní podmínky nejen ve svém nejbližším okolí a na území ČR. Všechna témata se velmi často uskutečňují prakticky, prostřednictvím vhodných her, cvičení či modelových situací. Je kladen důraz na názornost probírané látky, její zprostředkování smysly a na využitelnost poznatku v praktickém životě. Základy přírodních věd dávají žákům příležitost seznámit se s přírodou jako systémem, jehož součásti jsou vzájemně propojeny, působí na sebe a ovlivňují se. Žáci získávají základní poznatky o přírodních zákonitostech, které mohou uplatnit v praktickém životě. Seznamují se s vlivy lidské činnosti na stav životního prostředí a se závislostí člověka na přírodních zdrojích. Žáci se učí využívat získaných základních přírodovědných znalostí k ochraně přírody.

Základy přírodních věd se člení na tematické celky:

- **Základy přírodopisu,**
- **Základy ekologie,**
- **Základy fyziky,**
- **Základy chemie a**
- **Základy zeměpisu.**

Časová dotace**Počet hodin:** 2 hodiny týdně (1+1 disponibilní)

Hodiny Základů přírodních věd se realizují ve třídách, ale také v PC učebně a popř. ve čtenářské učebně, v přírodě. Dále formou besed, exkurzí, výletů, projektových dnů apod. Vždy je třeba přihlížet ke konkrétním potřebám a schopnostem daných žáků.

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • získat základní povědomí a vědomosti o přírodě a přírodních dějích, • popsat či sestavit s pomocí a názorem stavbu těla rostlin, • seznámit se s vybranými zástupci rostlin, • seznámit se a znát význam rostlin a význam hospodářsky důležitých rostlin, • seznámit se s vybranými zástupci živočichů, • uvést s pomocí či názorem význam živočichů a význam hospodářsky důležitých zvířat,	1. Základy přírodopisu • kalendář přírody, dění v přírodě během ročních období, změny počasí, práce na zahradě, poli, • příroda, přírodniny, přírodní děje • rozmanitost živých organismů, projevy živých organismů, • obecná biologie a základy genetiky, podstata dědičnosti-geny, dědičné choroby, šlechtění rostlin a živočichů, • vznik života – základní projevy života, organismy a jejich třídění, jednobuněční prvoci, mnohobuněční bezobratlí, obratlovci, • biologie rostlin- stavba těla, význam rostlin a jejich ochrana, hospodářsky významné rostliny, chráněné rostlinné druhy, jedovaté a léčivé rostliny, • píceiny, obilniny, zelenina, okopanina, luštěnina... • biologie živočichů- živočišná společenstva, domácí a volně žijící zvířata, hospodářsky významné druhy, kriticky ohrožené druhy, ochrana živočichů • obratlovci, ryby, obojživelníci, savci, ptáci, plazi,

• seznámit se s významem neživé přírody, • dodržovat zásady bezpečného chování v přírodě,	• neživá příroda- nerosty, horniny, půdy, jejich praktický význam • kovové nerostné suroviny- ruda, zlato, stříbro, nekovové suroviny- uhlí, ropa, temný plyn apod. horniny vyvřelé-magma, horniny usazené-pískovec, • zásady bezpečného chování v přírodě.
• Seznámit se s podstatou potravních řetězců, • rozlišovat s pomocí základní rozdíly mezi ekosystémy a popsat ekosystémy vytvořené člověkem, • vysvětlit s pomocí názoru zásady chování v chráněné oblasti, • dodržovat s pomocí pravidla pro třídění odpadů.	2. Základy ekologie • potravní řetězce ekosystémy-společenstva(přirozená a umělá • druhy ekosystémů, rovnováha v ekosystémech, vzájemné vztahy, • ochrana životního prostředí- chráněná území, globální problémy naší planety • hospodaření s odpady, ekologické havárie.

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • seznámit se s druhy látek, • určit společné a rozdílné vlastnosti látek, seznámit se s měřením některých fyzikálních veličin, • seznámit se s jednoduchými stroji,	1. Základy fyziky • druhy látek, • základní fyzikální vlastnosti látek, skupenství, hustota... • délka, objem, plocha, hmotnost, teplota, čas, • jednoduchý stroj – mechanické pracovní stroje: páka, kladka,

• seznámit se a umět vyjmenovat jednotlivé druhy energií a jejich využití, • být seznámen a uvědomovat si důsledky nadměrného hluku,	nakloněná rovina, kolo na hřídeli, klín, šroub, • sluneční energie, elektřina, magnet, vnitřní energie (teplota, pevnost tělesa • využívání energie, alternativní zdroje • energie; přírodní zdroje surovinové a energetické, význam a získávání, vyčerpateľnost, využitelnost, • hospodaření s přírodními zdroji, • zdroje zvuku, škodlivost nadměrného hluku, • poznávání těchto zdrojů, praktická zkušenost, • pokusy.
• Být informovaný o jednoduchých chemických reakcích, • mít povědomí o těžbě ropy, o produktech vyrobených z ropy, • být seznámen s anorganickými sloučeninami, • umět využívat chemické látky v praxi s ohledem na životní prostředí a zdraví člověka, • uvést pravidla bezpečného zacházení s chemikáliemi.	2. Základy chemie • chemické reakce – sloučení prvků – směsi (roztok, soli), rozklad složek směsí (usazování, filtrace krystalizace), jednoduché chemické reakce s potravinami, • těžba ropy, využití – palivo, doprava, plasty, hnojiva a pesticidy, • oxidy, hydroxidy, kyseliny, soli, • využití chemických látek při praktických činnostech ve škole a v domácnostech (vaření, úklid) • bezpečnost zacházení s chemickými látkami a výrobky (nebezpečné látky a přípravky- značení a užívání běžných chemikálií) • léčiva a návykové látky – bezpečnost, opatrná manipulace, zásady při požití, zásady při zasažení oka - první pomoc při poleptání nebo popálení.
• získat povědomí a zvládnout používat kartografickou a topografickou terminologii,	3. Základy zeměpisu • kartografie a topografie- práce s mapou (základní orientace na mapě- řeky, jezera, hory, lesy, města, cesta v okolí školy s využitím GPS,

• seznámit se a objasnit s dopomocí důsledky pohybů Země, • orientovat se na mapě světa a vyhledat s dopomocí světadíly a oceány, státy světa, • ukázat s dopomocí na mapě státy EU a uvést postavení ČR v Evropě, • vědět o významu vlivu podnebí na rozvoj a udržení života na Zemi.	• sluneční soustava, vesmír, Slunce, Měsíc, Země, střídání dne a noci, ročního období, příliv a odliv, • světadíly a oceány, státy světa a EU • světadíly, Evropa – EU, střední Evropa, Česká republika- hlavní město, naše město, řeky, pohoří, • význam slunečního záření, čistého životního prostředí (voda, vzduch, půda), • podnebí a počasí ve vztahu k životu organismů -jiné podnebí, jiné rostliny a živočichové, • znát druhy a příčiny možných živelných katastrof.
---	---

5.7 ESTETICKÁ VÝCHOVA

Vzdělávání v oblasti **Umění a kultura** přináší umělecké osvojení světa, tzn. osvojování s estetickým účinkem. Žáci si rozšiřují poznání prostřednictvím tvůrčích činností, které vycházejí z jednotlivých druhů umění a zaměřují se na tvorbu, vnímání a interpretaci, a to jak vlastní produkce, tak produkce ostatních, včetně uměleckých děl.

Uplatňováním různých výrazových prostředků podporuje rozvoj specifického citění, vnímání, myšlení a tvůrčích schopností. V tvořivých činnostech je rozvíjena zejména nonverbální komunikace, a to užíváním základních vyjadřovacích prostředků zvuku, obrazu, gesta, pohybu.

Vzdělávací oblast Umění a kultura se realizuje v předmětu **Estetická výchova**, který lze pojímat komplexně, a zahrnuje **hudební, výtvarnou a dramatickou výchovu**. Hudební výchova rozvíjí hudebnost žáků a jejich pohybovou kulturu, zprostředkovává poznávání a chápání hudebního bohatství národů. Vytváří kladný vztah k hudbě a rozvíjí potřebu hudby jako nedílné součásti života. Cílem hudební výchovy je ukázat žákům hudbu jako přirozenou součást života, zbavit je strachu z vokálního, instrumentálního a pohybového projevu, vybavit je základní hudební gramotností a ukázat, že hudba se může pro člověka stát důležitým prostředkem k uspokojení citových potřeb.

Výtvarná výchova vytváří předpoklady pro vnímání estetické kvality světa a vlastního života. Různorodé výtvarné prostředky, které jsou využívány při tvůrčích činnostech, jsou nástrojem

pro sebevyjádření a seberealizaci každého žáka podle jeho individuálních schopností. Vzdělávací obsah výtvarné výchovy umožňuje vyjádřit vnitřní svět fantazie, představ, emocí, zkušeností a poznatků. Rozvíjí schopnost komunikovat prostřednictvím barev, linií a tvarů a má pozitivní vliv na emoční rozvoj, vnímavost, poznání a socializaci žáků. Prostřednictvím výtvarné výchovy je vytvářen vztah ke kulturnímu bohatství společnosti zejména přímým kontaktem s uměleckými díly prostřednictvím návštěv muzeí, galerií a výstav.

Dramatická výchova pomáhá utvářet aktivní, tvořivou, vnitřně bohatou osobnost otevřenou světu, schopnou sociálního porozumění a spolupráce. Neopominutelný je její rozměr etický. Využívá především dramatické improvizace. V dramatických hrách dostávají žáci příležitost zažít situace, se kterými se mohou v životě skutečně setkat, a které si tak mohou předem prozkoumat a připravit se na ně. Mají možnost vyzkoušet si i roli někoho jiného a podívat se na problém jeho očima. Dramatická výchova umožňuje vychovávat tvořivou a vnímavou osobnost, která je schopna vnímat skutečnost kolem sebe v celé její hloubce a složitosti a orientovat se v ní, měnit svoje postoje a respektovat druhé lidi a jejich názory.

Časová dotace

Počet hodin: 2 hodiny týdně

Hodiny Estetické výchovy se realizují ve třídách, odborných učebnách (keramická dílna, šicí dílna, dřevodílna), dále též v kulturních zařízeních, kterými jsou divadlo, kino, knihovna atd. Vždy je třeba přihlížet ke konkrétním potřebám a schopnostem daných žáků.

1. ročník

HUDEBNÍ VÝCHOVA

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • Zpívat písně v rozsahu přiměřeném individuálním schopnostem, • využívat přiměřeně svým schopnostem jednoduché hudební nástroje k doprovodné hře, • improvizovat v rámci jednoduchých hudebních forem,	1. Vokální a instrumentální činnosti • dechová, artikulační, sluchová, hlasová a intonační cvičení • rytmizace a melodizace • tóny a zvuky, rozlišování zvuků základních hudebních nástrojů • zpěv lidových i umělých písní • hra na hudební nástroje – jednoduchý doprovod na Orffovy nástroje
• rozlišit základní hudební nástroje – tvar, zvuk, • soustředit se na poslech skladeb různých žánrů, • orientovat se v základních hudebních pojmech a žánrech,	2. Hudebně poslechové činnosti • hudební nástroje a hudební uskupení, • hudební styly a žánry, • hudební díla a jejich autoři – výběr podle složení žáků,
	3. Hudebně pohybové činnosti

• měnit pohyb podle tempových a rytmických změn, • vytvářet pohybové improvizace na základě individuálních schopností a dovedností, • využívat hudbu jako zdroj relaxace.	• orientace v prostoru, • hudebně pohybové hry, • pohybové vyjádření hudby – improvizace, • základní kroky vybraných tanců, • hudebně relaxační techniky a muzikoterapie.
---	---

VÝTVARNÁ VÝCHOVA

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • Dokázat se soustředit na výtvarnou činnost a usilovat o její dokončení, • uplatňovat základní dovednosti při přípravě, realizaci a prezentaci vlastní výtvarné práce či tvůrčího záměru, • při vlastní tvorbě vycházet ze svých zkušeností, představ, myšlenek a emocí, • uplatňovat linie, barvy, tvary a objekty v ploše i prostoru pro vlastní vyjádření i při společné tvůrčí práci, • volit vhodné prostředky a postupy pro vlastní výtvarné vyjádření a experimentovat s nimi, • umět sdělit (slovně, mimoslovně) obsah nebo záměr vlastní tvůrčí práce a umět položit otázky ostatním, • vnímat a komunikovat o obrazech běžné i umělecké produkce, • umět se vhodně chovat při návštěvě muzeí, galerií, výstav a kulturních památek.	• prostředky a postupy pro vyjádření vjemů, emocí, nálad, prožitků a představ • linie, barvy, tvary a objekty jako základní prostředky vyjadřování v ploše a prostoru, • vnímání, rozlišování a hodnocení vlastní produkce i produkce ostatních, včetně umělecké, • různorodé prostředky a jejich kombinace k vyjadřování vlastních výtvarných záměrů • prezentace tvůrčí činnosti jednotlivce i skupiny, • umění v životě člověka, • návštěvy muzeí, galerií a výstav.

DRAMATICKÁ VÝCHOVA

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • Dodržovat základy hlasové hygieny a správného držení těla, • uplatňovat kultivovaný mluvený a vhodný pohybový projev,	• psychosomatické dovednosti – práce s dechem, držení těla, verbální a neverbální komunikace,

• rozvíjet schopnost soustředění a pozornosti • propojovat pohybové dovednosti s verbálním a neverbálním vyjadřováním • rozlišovat herní a reálnou situaci • spolupracovat ve skupině při tvorbě jevištní situace a využívat různých výrazových prostředků • naučit se na základě vlastní zkušenosti dodržovat pravidla hry	• dramatické hry a cvičení, herní dovednosti, • dramatické improvizace, • současná dramatická umění a média – divadelní, filmová, televizní, rozhlasová a multimediální tvorba • základní dramatické žánry a divadelní druhy
---	---

2. ročník

HUDEBNÍ VÝCHOVA

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • Zpívat písně v rozsahu přiměřeném individuálním schopnostem, • využívat přiměřeně svým schopnostem jednoduché hudební nástroje k doprovodné hře, • improvizovat v rámci jednoduchých hudebních forem,	4. Vokální a instrumentální činnosti • dechová, artikulační, sluchová, hlasová a intonační cvičení, • rytmicizace a melodizace • tóny a zvuky, rozlišování zvuků základních hudebních nástrojů • zpěv lidových i umělých písní • hra na hudební nástroje – jednoduchý doprovod na Orffovy nástroje
• rozlišit základní hudební nástroje – tvar, zvuk, • soustředit se na poslech skladeb různých žánrů, • orientovat se v základních hudebních pojmech a žánrech,	5. Hudebně poslechové činnosti • hudební nástroje a hudební uskupení, • hudební styly a žánry, • hudební díla a jejich autoři – výběr podle složení žáků,
• měnit pohyb podle tempových a rytmických změn, • vytvářet pohybové improvizace na základě individuálních schopností a dovedností, • využívat hudbu jako zdroj relaxace.	6. Hudebně pohybové činnosti • orientace v prostoru, • hudebně pohybové hry, • pohybové vyjádření hudby – improvizace, • základní kroky vybraných tanců, • hudebně relaxační techniky a muzikoterapie.

VÝTVARNÁ VÝCHOVA

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • Dokázat se soustředit na výtvarnou činnost a usilovat o její dokončení, • uplatňovat základní dovednosti při přípravě, realizaci a prezentaci vlastní výtvarné práce či tvůrčího záměru, • při vlastní tvorbě vycházet ze svých zkušeností, představ, myšlenek a emocí, • uplatňovat linie, barvy, tvary a objekty v ploše i prostoru pro vlastní vyjádření i při společné tvůrčí práci, • volit vhodné prostředky a postupy pro vlastní výtvarné vyjádření a experimentovat s nimi, • umět sdělit (slovně, mimoslovně) obsah nebo záměr vlastní tvůrčí práce a umět položit otázky ostatním, • vnímat a komunikovat o obrazech běžné i umělecké produkce, • umět se vhodně chovat při návštěvě muzeí, galerií, výstav a kulturních památek.	• prostředky a postupy pro vyjádření vjemů, emocí, nálad, prožitků a představ • linie, barvy, tvary a objekty jako základní prostředky vyjadřování v ploše a prostoru, • vnímání, rozlišování a hodnocení vlastní produkce i produkce ostatních, včetně umělecké, • různorodé prostředky a jejich kombinace k vyjadřování vlastních výtvarných záměrů • prezentace tvůrčí činnosti jednotlivce i skupiny, • umění v životě člověka, • návštěvy muzeí, galerií a výstav.

DRAMATICKÁ VÝCHOVA

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • Dodržovat základy hlasové hygieny a správného držení těla, • uplatňovat kultivovaný mluvený a vhodný pohybový projev, • rozvíjet schopnost soustředění a pozornosti • propojovat pohybové dovednosti s verbálním a neverbálním vyjadřováním • rozlišovat herní a reálnou situaci	• psychosomatické dovednosti – práce s dechem, držení těla, verbální a neverbální komunikace, • dramatické hry a cvičení, herní dovednosti, • dramatické improvizace,

• spolupracovat ve skupině při tvorbě jevištní situace a využívat různých výrazových prostředků • naučit se na základě vlastní zkušenosti dodržovat pravidla hry	• současná dramatická umění a média – divadelní, filmová, televizní, rozhlasová a multimediální tvorba • základní dramatické žánry a divadelní druhy
---	---

5.8 VÝCHOVA KE ZDRAVÍ

Vzdělávací oblast **Člověk a zdraví** učí žáky chápat zdraví jako vyvážený stav tělesné, duševní a sociální pohody a základním poznatkům, které by měli využívat v každodenním životě. Rovnoměrně rozvíjí fyzické i psychické schopnosti, pohybové dovednosti i sociální adaptaci žáků. Žáci si osvojují a upevňují postoje ke zdravému způsobu života. Vzdelávací oblast Člověk a zdraví je realizován v předmětech: **Výchova ke zdraví** a **Tělesná výchova**, jejíž součástí je **Zdravotní tělesná výchova**, která může být zařazena jako alternativa u žáků se zdravotním omezením.

Vzdělávací okruh **Výchova ke zdraví** zahrnuje učivo důležité pro rozvoj a upevňování vědomostí a dovedností směřujících ke zdravému způsobu života a ochraně zdraví. Jejím cílem je rozšířit a upevnit dovednosti a znalosti potřebné k preventivní a aktivní péči o duševní a tělesné zdraví, formování odpovědnosti za ochranu svého zdraví a zdraví jiných. Zahrnuje také dovednosti potřebné pro řešení mimořádných událostí (živelní pohromy, havárie, krizové situace apod.). Seznamuje žáky s negativními zdravotními a sociálními dopady zneužívání léků a návykových látek na lidský život. Důraz se klade na výchovu proti závislostem (na alkoholu, tabákových výrobcích, drogách, nevhodných doplňcích výživy, hracích automatech, internetu aj.), proti médii vnucovanému ideálu tělesné krásy mladých lidí a na výchovu k odpovědnému přístupu k sexu.

Časová dotace

Počet hodin: 1 hodina týdně

Hodiny Výchovy ke zdraví se realizují ve třídách, odborných učebnách (tělocvična, kuchyňka), ale též formou besed, exkurzí, projektů atd. Vždy je třeba přihlížet ke konkrétním potřebám a schopnostem daných žáků.

1. ročník

VÝCHOVA KE ZDRAVÍ

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • dodržovat základní hygienické návyky,	1. Zdraví a jeho ochrana

• objasnit, jak životní prostředí ovlivňuje zdraví lidí, • seznámit se s riziky nesprávných životních návyků – nedostatek pohybu, špatné stravovací návyky, nedostatek odpočinku, jednostranná zátěž • být informován o aktivní ochraně svého zdraví, • poznat projevy a příznaky běžných nemocí,	• hygiena dětí, dopívajících, dospělých – péče o pleť, vlasy, nehty, chrup, hygiena odívání, • zdravý způsob života a péče o zdraví: otužování, ochrana před přenosnými a nepřenosiými chorobami, • organismy a látky poškozující lidské zdraví – rizikové chování, rizikové faktory poškozující zdraví, odpovědnost za své zdraví, prevence úrazů, nemocí, civilizační choroby, projevy a příznaky běžných nemocí, antikoncepce, • infekční choroby a pohlavně přenosné choroby – způsoby šíření nákazy, kapavka, syfilis, AIDS – prevence
• přijmout pravidla soužití mezi vrstevníky a partnery • seznámit se s pojmy v oblasti sexuality a se základy sexuality, • seznámit se a umět se postarat o nemocné dítě a starou osobu	2. Vztahy mezi lidmi • partnerské vztahy, plánované rodičovství • těhotenství, porod • promiskuita, sexuální poruchy a úchytky • specifická péče o nemocné dítě, o členy rodiny – podávání léků, stravování, hygiena na lůžku • péče o staré a chronicky nemocné
• správně reagovat v situacích osobního ohrožení i za mimořádných událostí (havárie, živelní pohromy, krizové situace), • přiměřeně schopnostem poskytnout první pomoc, případně přivolat pomoc v případě stavů ohrožujících život • ošetření drobných poranění a úrazů • uplatňovat zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci	3. Rizika ohrožující zdraví • příčiny a důsledky závislosti • zásady jednání v situacích osobního ohrožení za mimořádných situací – základní úkoly ochrany, přivolání pomoci • prevence, poradenská činnost • první pomoc – základy první pomoci, zásady při poskytování první pomoci • praktická cvičení – praktické využití získaných vědomostí a dovedností, způsoby chování v daných modelových situacích

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • dodržovat základní hygienické návyky	4. Zdraví a jeho ochrana

• objasnit, jak životní prostředí ovlivňuje zdraví lidí • znát rizika nesprávných životních návyků – nedostatek pohybu, špatné stravovací návyky, nedostatek odpočinku, jednostranná zátěž • vědět, jak aktivně chránit své zdraví • znát projevy a příznaky běžných nemocí	• hygiena dětí, dopívajících, dospělých – péče o pleť, vlasy, nehty, chrup, hygiena odívání • zdravý způsob života a péče o zdraví: otužování, ochrana před přenosnými a nepřenositelnými chorobami • organismy a látky poškozující lidské zdraví – rizikové chování, rizikové faktory poškozující zdraví, odpovědnost za své zdraví, prevence úrazů, nemocí, civilizační choroby, projevy a příznaky běžných nemocí, antikoncepce • infekční choroby a pohlavně přenosné choroby – způsoby šíření nákazy, kapavka, syfilis, AIDS – prevence
• respektovat přijatá pravidla soužití mezi vrstevníky a partnery • osvojit si pojmy v oblasti sexuality • popsat rozdíl péče o nemocné dítě a starou osobu	5. Vztahy mezi lidmi • partnerské vztahy, plánované rodičovství • těhotenství, porod • promiskuita, sexuální poruchy a úchytky • specifická péče o nemocné dítě, o členy rodiny – podávání léků, stravování, hygiena na lůžku • péče o staré a chronicky nemocné
• přiměřeně reagovat v situacích osobního ohrožení i za mimořádných událostí (havárie, živelní pohromy, krizové situace) • přiměřeně schopnostem poskytnout první pomoc, případně přivolat pomoc v případě stavů ohrožujících život • ošetření drobných poranění a úrazů • uplatňovat zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci	6. Rizika ohrožující zdraví • příčiny a důsledky závislosti • zásady jednání v situacích osobního ohrožení za mimořádných situací – základní úkoly ochrany, přivolání pomoci • prevence, poradenská činnost • první pomoc – základy první pomoci, zásady při poskytování první pomoci • praktická cvičení – praktické využití získaných vědomostí a dovedností, způsoby chování v daných modelových situacích

5.9 TĚLESNÁ VÝCHOVA

Vzdělávací oblast **Člověk a zdraví** učí žáky chápat zdraví jako vyvážený stav tělesné, duševní a sociální pohody a základním poznatkům, které by měli využívat v každodenním životě. Rovnoměrně rozvíjí fyzické i psychické schopnosti, pohybové dovednosti i sociální adaptaci žáků. Žáci si osvojují a upevňují postoje ke zdravému způsobu života. Vzdelávací oblast Člověk a zdraví obsahuje dva vzdělávací okruhy a je realizován v předmětech: **Výchova ke zdraví** a **Tělesná výchova**, jejíž součástí je **Zdravotní tělesná výchova**, která může být zařazena jako alternativa u žáků se zdravotním omezením.

Ve vzdělávacím okruhu **Tělesná výchova** jsou žáci vedeni k pravidelnému provádění pohybových činností a ke kompenzování negativních vlivů způsobu současného života. Tělesná výchova umožňuje žákům aktivně využívat a ovlivňovat vlastní pohybové možnosti s ohledem na zdravotní a pohybová omezení. Ve shodě s věkem, případným postižením a pohybovými možnostmi je vede od spontánního pojetí pohybu k řízené pohybové aktivitě a vlastní pohybové seberealizaci. Tělesná výchova vede žáky k pochopení, že sport je jedním z prostředků k navazování sociálních kontaktů, odpovědného jednání a jednání podle zásad fair play. **Zdravotní tělesná výchova** je formou povinné tělesné výchovy, která se zřizuje pro žáky s trvale nebo přechodně změněným zdravotním stavem. Zařazení žáků do zdravotní tělesné se provádí na základě doporučení lékaře. Cílem zdravotní tělesné výchovy je odstranění nebo zmírnění zdravotního oslabení, vyrovnávání pohybového deficitu a celkové zlepšení zdravotního stavu žáků. Korektivní a speciální vyrovnávací cvičení mohou být preventivně zařazována a využívána v hodinách tělesné výchovy všech žáků nebo jsou využívána pro žáky se zdravotním oslabením místo činností, které jsou kontraindikací jejich oslabení nebo zdravotního postižení. Obsah zdravotní tělesné výchovy má ozdravný účinek a je přizpůsobován míře a druhu zdravotního oslabení. Zdravotní tělesnou výchovu lze zařadit jako adekvátní náhradu tělesné výchovy nebo jako rozšíření pohybové nabídky.

Časová dotace

Počet hodin: 2 hodiny týdně

Hodiny Tělesné výchovy se realizují v tělocvičně, na hřišti, v přírodě, sportovních zařízeních, ale též projekty, výlety nebo sportovní klání atd. Vždy je třeba přihlížet ke konkrétním potřebám a schopnostem daných žáků.

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: - naučit se, že pohyb je důležitý a vhodný pro zdraví, - učit se podle pokynu základní přípravu organismu před pohybovou činností i uklidnění organismu po ukončení	1. Činnosti ovlivňující zdraví - význam pohybu pro zdraví – pohybový režim, pohybové činnosti, rekreační sport, - příprava organismu před pohybovou zátěží, rozcvička, zahřátí, uklidnění po skončení činnosti, protahovací cvičení,

činnosti a umět využívat cviky na odstranění únavy, • učit se využívat kompenzační a relaxační cvičení k regeneraci v jednostranné zátěži, při praktických pracovních činnostech, • zlepšovat tělesnou kondici, pohybový projev a správné držení těla, • učit se zdokonalovat základní pohybové dovednosti, zlepšovat a udržovat úroveň pohybových schopností, • učit se dodržovat základní zásady bezpečnosti a hygienické návyky při pohybových aktivitách	• zdravotně zaměřené činnosti – správné držení těla, průpravná, koordinační, kompenzační, relaxační, psychomotorická, dechová a jiná zdravotně zaměřená cvičení, • rozvoj koordinačních schopností, • hygiena a bezpečnost při pohybových činnostech,
• učit se a snažit o co nejsprávnější provedení pohybové činnosti v souladu s individuálními předpoklady a možnostmi, • učit se aplikovat osvojované pohybové dovednosti ve hře, soutěži, při rekreačních činnostech, • učit se ovládat základní herní činnosti jednotlivce, a dodržovat spolupráci v družstvu při kolektivních hrách, • seznámit se a učit se dodržovat pravidla her a soutěží, • uplatňovat zásady ekologického chování v přírodě a bezpečného chování v silničním provozu,	2. Činnosti ovlivňující úroveň pohybových dovedností • pohybové hry – s různým zaměřením a využitím tradičního a netradičního náčiní, bez náčiní, motivační a napodobivé hry, modifikace osvojených pohybových her • základy gymnastiky – průpravná cvičení, jednoduchá akrobatická cvičení, cvičení s náčiním a na nářadí • rytmická a kondiční cvičení – vyjádření rytmu pohybem, sladění jednoduchého pohybu s hudbou, jednoduché tanečky, • průpravná cvičení – přetahy, přetlaky • základy atletiky – průpravné atletické činnosti, běhy, skoky (do dálky, do výšky), hod kriketovým míčkem • základy sportovních her – průpravné hry, manipulace s herním náčiním, hry se zjednodušenými nebo upravenými pravidly, základní herní činnosti jednotlivce, • turistika a pobyt v přírodě – chůze a pohyb v terénu, pohybové činnosti v přírodě, ochrana přírody, • netradiční pohybové činnosti,

	• sportovní soutěže.
• Učit se reagovat na základní pokyny a povely, • Seznámit se se sportem ve svém městě a regionu, v ČR, ve světě, • učit se znát zásady poskytování první pomoci při sportovních úrazech.	3. Činnosti podporující pohybové učení • základní organizační činnosti, • komunikace v TV – smluvené povely a signály, základní odborná tělocvičná terminologie osvojovaných činností, • aktuální informace ze sportu a zdroje informací, • sportovní tradice regionu, • zásady jednání a chování – fair play, olympijské symboly, • první pomoc při sportovních úrazech – praktická cvičení.
Zdravotní tělesná výchova	

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • Snažit se zaujímat správné držení těla v různých polohách, • snažit se zaujímat správné základní cvičební polohy, • pokusit se zvládat jednoduchá speciální cvičení související s vlastním oslabením,	1. Činnosti podporující korekce zdravotních oslabení • pohybový režim podle konkrétního zdravotního oslabení, • správné držení těla, • dechová cvičení, • kontraindikace zdravotních oslabení,
• pokusit se zvládat základní techniku speciálního cvičení, korigovat techniku cvičení podle obrazu v zrcadle, podle pokynů učitele, • snažit se uplatňovat odpovídající vytrvalost a cílevědomost při korekci zdravotních oslabení, • pokusit se zařazovat pravidelně a samostatně do svého pohybového režimu speciální vyrovnávací cvičení související s vlastním oslabením, usilovat o jejich optimální provedení,	2. Speciální cvičení • speciální korektivní cvičení podle druhu oslabení, • relaxační cvičení,
	3. Všeobecně rozvíjející pohybové činnosti

• pokusit se a snažit se vyhýbat činnostem, které jsou kontraindikací zdravotního stavu.	• pohybové činnosti a aktivity v návaznosti na obsah TV s přihlédnutím ke konkrétnímu zdravotnímu stavu a druhu a stupni oslabení.
--	--

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • zvládat podle pokynu základní přípravu organismu před pohybovou činností i uklidnění organismu po ukončení činnosti a umět využívat cviky na odstranění únavy, • využívat kompenzační a relaxační cvičení k regeneraci v jednostranné zátěži, • při praktických pracovních činnostech zlepšovat tělesnou kondici, pohybový projev a správné držení těla, • zdokonalovat základní pohybové dovednosti, zlepšovat a udržovat úroveň pohybových schopností, • dodržovat základní zásady bezpečnosti a hygienické návyky při pohybových aktivitách,	1. Činnosti ovlivňující zdraví • význam pohybu pro zdraví – pohybový režim, pohybové činnosti, rekreační sport, • příprava organismu před pohybovou zátěží, uklidnění po skončení činnosti, protahovací cvičení, • zdravotně zaměřené činnosti – správné držení těla, průpravná, koordinační, kompenzační, relaxační, psychomotorická, dechová a jiná zdravotně zaměřená cvičení, • rozvoj koordinačních schopností, • hygiena a bezpečnost při pohybových činnostech
• usilovat o co nejsprávnější provedení pohybové činnosti v souladu s individuálními předpoklady a možnostmi, • aplikovat osvojované pohybové dovednosti ve hře, soutěži, při rekreačních činnostech, • ovládat základní herní činnosti jednotlivce, a dodržovat spolupráci v družstvu při kolektivních hrách, • dodržovat pravidla her a soutěží,	2. Činnosti ovlivňující úroveň pohybových dovedností • pohybové hry – s různým zaměřením a využitím tradičního a netradičního náčiní, bez náčiní, motivační a napodobivé hry, modifikace osvojených pohybových her, • základy gymnastiky – průpravná cvičení, jednoduchá akrobatická cvičení, cvičení s náčiním a na nářadí, • rytmická a kondiční cvičení – vyjádření rytmu pohybem, sladění jednoduchého pohybu s hudbou, jednoduché tanečky, • průpravná cvičení – přetahy, přetlaky,

• uplatňovat zásady ekologického chování v přírodě a bezpečného chování v silničním provozu,	• základy atletiky – průpravné atletické činnosti, běhy, skoky (do dálky, do výšky), hod kriketovým míčkem, • základy sportovních her – průpravné hry, manipulace s herním náčiním, hry se zjednodušenými nebo upravenými pravidly, základní herní činnosti jednotlivce, • turistika a pobyt v přírodě – chůze a pohyb v terénu, pohybové činnosti v přírodě, ochrana přírody, • netradiční pohybové činnosti, • sportovní soutěže,
• reagovat na základní pokyny a povely, • seznámit se se sportem ve svém městě a regionu, v ČR, ve světě, • znát zásady poskytování první pomoci při sportovních úrazech,	3. Činnosti podporující pohybové učení • základní organizační činnosti, • komunikace v TV – smluvené povely a signály, základní odborná tělocvičná terminologie osvojovaných činností • aktuální informace ze sportu a zdroje informací, • sportovní tradice regionu, • zásady jednání a chování – fair play, olympijské symboly, • první pomoc při sportovních úrazech – praktická cvičení.
Zdravotní tělesná výchova	
Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • uplatňovat správné držení těla v různých polohách, • zaujímat správné základní cvičební polohy, • zvládat jednoduchá speciální cvičení související s vlastním oslabením,	1. Činnosti podporující korekce zdravotních oslabení • pohybový režim podle konkrétního zdravotního oslabení, • správné držení těla, • dechová cvičení, • kontraindikace zdravotních oslabení,
• zvládat základní techniku speciálního cvičení, korigovat techniku cvičení podle obrazu v zrcadle, podle pokynů učitele,	3. Speciální cvičení

• uplatňovat odpovídající vytrvalost a cílevědomost při korekci zdravotních oslabení, • zařazovat pravidelně a samostatně do svého pohybového režimu speciální vyrovnávací cvičení související s vlastním oslabením, usilovat o jejich optimální provedení,	1. speciální korektivní cvičení podle druhu oslabení, 2. relaxační cvičení,
• vyhýbat se činnostem, které jsou kontraindikací zdravotního stavu.	3. Všeobecně rozvíjející pohybové činnosti 3. pohybové činnosti a aktivity v návaznosti, na obsah TV s přihlédnutím ke konkrétnímu zdravotnímu stavu a druhu a stupni oslabení.

5.10 RODINNÁ VÝCHOVA (Odborné činnosti)

Vzdělávací oblast **Odborné činnosti** je jednou ze stěžejních vzdělávacích oblastí, která vede k utváření odborných kompetencí potřebných pro výkon praktických činností. Cílem odborného vzdělávání je připravit žáka na úspěšný, smysluplný a odpovědný osobní, občanský i pracovní život v podmínkách měnícího se světa. Vzdělávací oblast Odborné činnosti zahrnuje předměty: **Rodinná výchova, Příprava pokrmů a Práce v domácnosti**. Předmět **Rodinná výchova** se zabývá výchovou k rodičovství a rodinnému životu. Respektuje osobnost žáka, rovnoměrně rozvíjí fyzické i psychické předpoklady pro založení rodiny i jeho sociální adaptaci. Pomáhá žákům v získávání a upevňování znalostí a dovedností nutných pro fungování rodiny, partnerských vztahů, péči o domácnost, řešení ekonomických činností, rodinné soužití, péči o děti a jejich výchovu. Cílem vzdělávacího okruhu je zaměření na vztahy mezi lidmi, získání základních dovedností o domácnost a naučit žáky znát svá práva i povinnosti v oblasti rodinného života, ale také kde vyhledat pomoc v případě krizových situací.

Časová dotace

Počet hodin: 3 hodiny týdně

Předmět Rodinná výchova je vyučován v kmenové třídě, v odborných učebnách i mimo prostory školy. Vždy je třeba přihlížet ke konkrétním potřebám a schopnostem daných žáků.

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl:	1. Rodina a rodinné soužití

• být seznámen s podmínkami pro uzavření manželství, • zdůvodnit funkci rodiny ve společnosti, • rozlišovat postavení jednotlivých členů v širší rodině, • být informován co znamená náhradní rodinná péče, • být seznámen, na koho se obrátit v případě osobního ohrožení	• podmínky vzniku rodiny, formování vztahů, založení rodiny – výběr životního partnera, požadavky na partnera, manželství, podmínky uzavření manželství, • rodina jako základ společnosti, funkce rodiny, typy rodiny (úplná, neúplná rodina) systém hospodaření, • blízcí příbuzní, vzdálení příbuzní, úloha matky a otce, rodina s více dětmi, jedináček, sourozenci, sourozenecký vztah, soužití více generací, generační vztahy, • úplná a neúplná rodina, formy náhradní rodinné péče, • důležitá telefonní čísla, krizové linky, linky bezpečí (zneužívání, týrání dětí), poradny, instituce zaměřené na problematiku krizových situací, správné chování v krizových situacích – požár, zemětřesení, povodně, - praktická cvičení,
• získat a mít základní poznatky z oblasti biologie člověk a uvědomit si důležitost prevence a dodržovat preventivní opatření, • umět do denního režimu zařadit odpočinek a relaxaci	2. Biologie člověka • stavba lidského a jeho soustavy • prevence nemocí, • režim dne, aktivní činnost, odpočinek,
• být informován o nevhodném a rizikovém chování a jeho důsledcích rozpoznat nevhodné a rizikové chování, • znát nebezpečí související s nebezpečnými návyky,	3. Sexuální výchova • nebezpečí závislosti na alkoholu, drogách, poruchy v mezilidských vztazích, prevence kriminality, důsledky rizikového chování, trestná činnost,

• uvědomovat si odpovědnost za sexuální chování a znát důsledky rizikového sexuálního chování, • umět se chránit před pohlavně přenosnými chorobami, • znát význam a důležitost rodičovství	• význam antikoncepce, sexuálně přenosné nemoci, důležitost pravidelných návštěv u gynekologa, • sexuální úchytky, poruchy pohlavní identity, • těhotenství, lékařská péče o těhotnou
• znát význam a důležitost rodičovství • ukázat na modelu základní péči o novorozence a kojence • podle svých možností charakterizovat jednotlivá vývojová období dítěte	4. Péče o dítě • početí, těhotenství, lékařská péče o těhotnou ženu, porod, narození dítěte, ženu, pravidelná lékařská péče, šestinedělí, role matky a otce, povinnosti matky a otce vůči dětem, • vývojové etapy dítěte • péče o dítě, dětské nemoci • práva dítěte
• seznámit se se základním vybavením domácnosti, • znát funkci jednotlivých bytových prostor, • používat příslušné prostředky a přístroje v péči o domácnost a dodržovat bezpečnostní předpisy při zacházení s nimi	5. Domácnost • základní vybavení a zařízení domácnosti, • údržba a práce v domácnosti, • zásady zařizování jednotlivých bytových prostor a jejich funkce, • používání přístrojů v domácnosti, • ekonomické činnosti rodiny (zdroje příjmů, spoření, finanční pomoc státu, • sestavování rodinného rozpočtu • úklidové a čisticí prostředky a bezpečné zacházení s nimi, • modelové situace a praktická cvičení

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: - znát podmínky pro uzavření manželství, - zdůvodnit funkci rodiny ve společnosti, - rozlišovat postavení jednotlivých členů v širší rodině, - vědět, co znamená náhradní rodinná péče, - vědět, na koho se obrátit v případě osobního ohrožení	6. Rodina a rodinné soužití - podmínky vzniku rodiny, založení rodiny – výběr životního partnera, požadavky na partnera, manželství, podmínky uzavření manželství, - funkce rodiny, práva a povinnosti členů rodiny, pravidla a komunikace v rodině, vztahy mezi členy rodiny, soužití více generací, zákon o rodině, - úplná a neúplná rodina, formy náhradní rodinné péče, - zneužívání dětí, - poradenské instituce – krizová centra, linky důvěry, odborní lékaři
- znát základy biologie člověka (význam a funkce nejdůležitějších orgánů) - znát důležitost prevence a dodržovat preventivní opatření - umět do denního režimu zařadit odpočinek a relaxaci	7. Biologie člověka - anatomie – stavba lidského těla, (jednotlivé orgánové soustavy a jejich funkce) - prevence nemocí - režim dne, aktivní činnost, odpočinek
- rozpoznat nevhodné a rizikové chování - znát nebezpečí související s nebezpečnými návyky	8. Sexuální výchova sexuální život, předčasný pohlavní styk a nebezpečí s ním spojená, antikoncepce, pohlavně přenosné choroby, sexuální úchylnky, poruchy pohlavní identity

• uvědomovat si odpovědnost za sexuální chování a znát důsledky rizikového sexuálního chování • umět se chránit před pohlavně přenosnými chorobami	• nebezpečí sexuálního zneužívání, • prevence pohlavně, přenosných nemocí, antikoncepce, bezpečný sexuální život,
• znát význam a důležitost rodičovství • ukázat na modelu základní péči o novorozence a kojence, • podle svých možností charakterizovat jednotlivá vývojová období dítěte,	9. Péče o dítě • těhotenství, lékařská péče o těhotnou ženu, porod, narození dítěte, • role matky a otce, povinnosti vůči dětem, praktická cvičení, • vývojové etapy dítěte, • péče o dítě, dětské nemoci, • práva dítěte,
• vyjmenovat základní vybavení domácnosti, • popsat funkci jednotlivých bytových prostor, • používat příslušné prostředky a přístroje v péči o domácnost a dodržovat, bezpečnostní předpisy při zacházení s nimi.	10. Domácnost • základní vybavení a zařízení domácnosti, • údržba a práce v domácnosti, • zásady zařizování jednotlivých bytových prostor a jejich funkce, • používání přístrojů v domácnosti • ekonomické činnosti rodiny (zdroje příjmů, spoření, finanční pomoc státu) • sestavování rodinného rozpočtu • úklidové a čisticí prostředky a bezpečné zacházení s nimi • modelové situace a praktická cvičení.

5.11 PŘÍPRAVA POKRMŮ (Odborné činnosti)

Vyučovací předmět **Příprava pokrmů** je součástí vzdělávací oblasti **Odborné činnosti**. Důraz je kladen na přípravu pokrmů, dodržování pravidel hygieny a bezpečnosti práce.

Učivo je rozděleno do jednotlivých tematických celků. Rozsah jednotlivých tematických celků je přizpůsobován možnostem a schopnostem jednotlivých žáků.

V rámci předmětu Příprava pokrmů si žáci v praxi vyzkouší své znalosti a dovednosti získané z teoretické části obsahu učiva a získají přehled o základním vybavení kuchyně, naučí se manipulovat se základním vybavením, pomůckami a manipulovat s elektrospotřebiči v kuchyni, připravovat jednoduché pokrmy.

Při výuce uplatňujeme metody nácviku praktických činností, využití vlastních zkušeností a doposud získaných poznatků a dovedností. Výběr a způsob realizace jednotlivých okruhů závisí na konkrétních možnostech a schopnostech dané skupiny žáků. Rozsah tematických celků, jejich pořadí, časové rozvržení, popřípadě zařazení jiných témat (rozšiřující) volí učitel podle možností a schopností žáků.

Časová dotace

Počet hodin: 5 hodin týdně (4+1 disponibilní)

Předmět bude vyučován v kmenové učebně, ve cvičné kuchyni, též i mimo prostory školy.

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • seznámit se zásadami hygieny a bezpečnosti při práci a s dopomocí je dodržovat, • seznámit se a utvořit si povědomí o základním vybavení kuchyně,	1. Bezpečnost práce • hygiena při práci, ochranné osobní pomůcky, pracovní oděv, péče o hygienu provozu, dodržování bezpečnosti při manipulaci s elektrospotřebiči, noži, s ohněm, vařící vodou, olejem atd., • seznámení se s názvy kuchyňského inventáře a uložením různých pomůcek ve cvičné kuchyni, kuchyňské náčiní (nože, přístroje, mísy, struhadla, prkénka...),

• nacvičit si a ovládat s dopomocí manipulaci s kuchyňským vybavením a obsluhou spotřebičů, • chápat důležitost udržování pořádku na pracovním místě a s dopomocí ho udržovat, • osvojit si třídění odpadu z obalů potravin a s pomocí odpad třídit, chránit životní prostředí, • seznámit se s poskytnutím první pomoci, poskytnout s pomocí první pomoc při drobnějším poranění a umět přivolat pomoc při vážnějším poranění,	• nácvik běžné manipulace se spotřebiči a kuchyňským vybavením (sporák, lednice, varná konev, šlehač, váha...), • úklid pracoviště (hygiena při práci, mytí rukou, omytí potravin, úklid místa, správné mytí nádobí), základní čisticí prostředky, ochranné pomůcky, • správné nakládání s odpady a obaly, rozeznávání obalů z pokrmů a jejich třídění (papír, plast, nápojové kartony...), • hygiena a ochrana zdraví, nejčastější úrazy v kuchyni a jejich prevence, základy první pomoci (řezné rány, odřeniny, spálenina), vybavení lékárničky, důležitá telefonní čísla (155, 112, 150, 158), praktická cvičení a modelové situace přivolání pomoci, telefonování,
• seznámit se a osvojit si správné stravovací návyky, • získat povědomí o zásadách při sestavování jídelníčku, • seznámit se a dodržovat s pomocí odpovídající společenské chování a upevňovat základní zásady stolování,	2. Výživa člověka • zásady správné výživy, rozlišování zdravých a nezdravých potravin, význam zeleniny a ovoce pro organismus, jídelníčku, potravní pyramida, BIO potraviny..., • výživa člověka a její význam pro zdraví, potrava a její složky (cukry, tuky, bílkoviny), výživa dětí, dospělých, seniorů dietní stravování, dietní potraviny, poruchy příjmu potravy (mentální anorexie, bulimie), obezita, • chování u stolu, správné prostření stolu, chování v restauraci, kavárně atd., úprava stolu k různým příležitostem,
• osvojit a rozlišit s dopomocí základní skupiny potravin,	3. Potraviny a nápoje

• být seznámen se zásadami správného skladování a uchování nejčastěji používaných surovin, • osvojit si a vybrat s dopomocí potraviny podle technologického postupu, • být seznámen a s dopomocí správně skladovat nápoje, • být informován, poznat a seznámit se s ekonomickým nakládáním se surovinami, energiemi a jinými materiály s ohledem na životní prostředí,	• ovoce, zelenina, maso (druhy), nápoje, přílohy, omáčky, pochutiny, moučníky, pečivo, • lednička, mraznička, spižírna, sklep, • nákup potravin dle receptu, • nápoje, teplé, studené a další, správné uskladnění nápojů, • data spotřeby na potravinách a nápojích, nákup správného množství potravin, úspora vody, elektrické energie...,
• správně používat kuchyňský inventář, • seznámit se a nacvičit předběžnou přípravou pokrmů, • seznámit se s možnostmi přípravy pokrmů, • zvolit s pomocí vhodné potraviny podle technologického postupu, připravit s pomocí pokrmy studené- podle receptury, připravit s pomocí pokrmy teplé- podle receptury	4. Technologie přípravy pokrmů • sporák, varná konvice, mikrovlnná trouba, trouba, šlehač, ostatní pomůcky... • mytí, loupání, škrábání, krájení, strouhání potravin, • vaření, pečení, smažení, dušení..., • příprava a úprava potravin podle receptů, obrázkového postupu a instrukcí vyučujícího, • receptury, čtení a orientace v kuchařských knihách, vyhledávání receptů, práce s PC...,

• osvojit si a nacvičit přípravu nápojů, • seznámit se s dodržováním bezpečnosti práce.	• teplé, studené nápoje – ovocná šťáva, káva, čaj, kakao..., přípravy v krocích dle návodu (slovního nebo obrázkového), • základy hygieny a bezpečnosti práce při práci s potravinami, pracovní oděv, bezpečné zacházení s kuchyňským vybavením.
--	---

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák by měl: • znát zásady hygieny a bezpečnosti při práci, • orientovat se v základním vybavení kuchyně, • bezpečně ovládat manipulaci s kuchyňským vybavením a obsluhou spotřebičů, • udržovat pořádek na pracovním místě a s dopomocí ho udržovat, • třídit odpad z obalů potravin a s pomocí odpad třídit, chránit životní prostředí,	1. Bezpečnost práce • hygiena při práci, ochranné osobní pomůcky, pracovní oděv, péče o hygienu provozu, dodržování bezpečnosti při manipulaci s elektrospotřebiči, noži, s ohněm, vařící vodou, olejem atd., • seznámení se s názvy kuchyňského inventáře a uložení různých pomůcek ve cvičné kuchyňce, kuchyňské náčiní (nože, příbory, mísy, struhadla, prkénka...), • nácvik běžné manipulace se spotřebiči a kuchyňským vybavením (sporák, lednice, varná konev, šlehač, váha...), • úklid pracoviště (hygiena při práci, mytí rukou, omytí potravin, úklid místa, správné mytí nádobí), základní čisticí prostředky, ochranné pomůcky,

• poskytnout s pomocí první pomoc při drobnějším poranění a umět přivolat pomoc při vážnějším poranění,	• správné nakládání s odpady a obaly, rozeznávání obalů z pokrmů a jejich třídění (papír, plast, nápojové kartony...), • hygiena a ochrana zdraví, nejčastější úrazy v kuchyni a jejich prevence, základy první pomoci (řezné rány, odřeniny, spálenina), vybavení lékárničky, důležitá telefonní čísla (155, 112, 150,158), praktická cvičení a modelové situace přivolání pomoci, telefonování,
• osvojit si správné stravovací návyky, • znát zásady při sestavování jídelníčku, • dodržovat odpovídající společenské chování a základní zásady stolování,	2. Výživa člověka • zásady správné výživy, rozlišování zdravých a nezdravých potravin, význam zeleniny a ovoce pro organismus, jídelníčku, potravní pyramida, BIO potraviny..., • výživa člověka a její význam pro zdraví, potrava a její složky (cukry, tuky, bílkoviny), výživa dětí, dospělých, seniorů dietní stravování, dietní potraviny, poruchy příjmu potravy (mentální anorexie, bulimie), obezita, • chování u stolu, správné prostření stolu, chování v restauraci, kavárně atd., úprava stolu k různým příležitostem,
• rozlišit základní skupiny potravin, • znát zásady správného skladování a uchování nejčastěji používaných surovin,	3. Potraviny a nápoje • ovoce, zelenina, maso (druhy), nápoje, přílohy, omáčky, pochutiny, moučníky, pečivo, • lednička, mraznička, spižírna, sklep,

• umět vybrat potraviny podle technologického postupu, • správně skladovat nápoje, • ekonomicky nakládat se surovinami, energiemi a jinými materiály s ohledem na životní prostředí,	• nákup potravin dle receptu, • nápoje, teplé, studené a další, správné uskladnění nápojů, • data spotřeby na potravinách a nápojích, nákup správného množství potravin, úspora vody, elektrické energie...,
• správně používat kuchyňský inventář, • ovládat přípravou pokrmů, • znát možnosti přípravy pokrmů, • vybrat vhodné potraviny podle technologického postupu, připravit s pomocí pokrmy studené-podle receptury, připravit s pomocí pokrmy teplé- podle receptury • připravit běžné nápoje, • dodržovat bezpečnost práce.	4. Technologie přípravy pokrmů • sporák, varná konvice, mikrovlnná trouba, trouba, šlehač, ostatní pomůcky... • mytí, loupání, škrábání, krájení, strouhání potravin, • vaření, pečení, smažení, dušení..., • příprava a úprava potravin podle receptů, obrázkového postupu a instrukcí vyučujícího, • receptury, čtení a orientace v kuchařských knihách, vyhledávání receptů, práce s PC..., • teplé, studené nápoje – ovocná šťáva, káva, čaj, kakao..., přípravy v krocích dle návodu (slovního nebo obrázkového), • základy hygieny a bezpečnosti práce při práci s potravinami, pracovní oděv, bezpečné zacházení s kuchyňským vybavením.

5.12 PRÁCE V DOMÁCNOSTI

Vyučovací předmět **Práce v domácnosti** v sobě zahrnuje široké spektrum činností, které komplexně rozvíjejí osobnost žáka. Je součástí vzdělávacího okruhu **Odborné činnosti**. Obsahem předmětu jsou ruční práce a praktický výcvik. Tematicky v sobě zahrnuje zahradnické práce, dílenské práce, ruční práce a individuální praxe žáků. Svými formami výuky a vymezeným obsahem učiva, využíváním znalostí získaných v jiných oblastech vzdělávání i nabytých zkušeností umožňuje žákům získat nezbytný soubor vědomostí, pracovních dovedností a návyků potřebných v běžném životě. Formuje jejich osobnost rozvíjením některých vlastností, motorických i tvořivých schopností a dovedností. Žáci se učí zacházet s různými druhy předmětů a materiálů, osvojují si základní pracovní dovednosti a návyky. Učí se plánovat, organizovat a hodnotit pracovní činnost samostatně i v týmu. Nedílnou součástí výuky je snaha o zafixování a zautomatizování dodržování zásad bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Organizace výuky je dána charakterem předmětu, výuka probíhá formou teoretických částí a praktických cvičení. Výběr a způsob realizace jednotlivých okruhů závisí na konkrétních možnostech a schopnostech dané skupiny žáků.

Rozsah tematických celků, jejich pořadí, časové rozvržení, popřípadě zařazení jiných témat (rozšiřující) volí učitel podle možností a schopností žáků.

Časová dotace

Počet hodin: 6 hodin týdně

Předmět bude vyučován v kmenové učebně, v odborných učebnách, ve cvičné kuchyni, na školní zahradě, v keramické dílně, taktéž mimo prostory školy.

1. ročník

Žák by měl:	Učivo:
• být seznámen s jednoduchými pracovní postupy a technikami v péči o domácnost, • být seznámen s vhodnými nástroji, přístroji a náradím podle zamýšlené činnosti a bezpečně s nimi zacházet, • být seznámen s údržbou domácího prostředí a s čistícími prostředky, • být informován a mít povědomí o bezpečném zacházení se základními čistícími prostředky,	Provoz a údržba domácnosti • základní požadavky na zařízení a vybavení bytu, • domácí práce v průběhu dne, • jednoduché pracovní operace a postupy, • organizace práce, • uspořádání věcí v domácnosti, • pracovní pomůcky a prostředky, jejich funkce a využití, • úklidové a čistící prostředky, úklidové práce,

• být seznámen a nacvičit jednoduchý úklid domácnosti, • nacvičit si práci s běžnými domácími přístroji a provádět jejich údržbu, • seznámit se s tříděním a ekologickou likvidací odpadových materiálů • seznámit se se základní údržbou oděvů a prádla, • orientovat se v druzích oděvů a prádla podle ročních období a jejich způsob použití, • mít povědomí a seznámit se s pracími prostředky, nacvičit bezpečné zacházení s pracími prostředky, • umět postup ručního praní, umět rozlišit prádlo (pro možné ruční praní a praní v pračce), • nacvičit správné věšení prádla, • být informován a seznámen s bezpečnostní předpisy při žehlení • nacvičit a s dopomocí zvládnout drobné opravy prádla, •	• jednoduché, základní úklidové práce v domácnosti, • obsluha a bezpečná a ekologická manipulace s varnou konví, sporákem, vysavačem, žehličkou, fénem, mikrovlnnou troubou apod. s dopomocí učitele, • odpadové hospodářství – třídění odpadu • údržba oděvů a prádla, • rozdělení oděvů, oděvní sortiment, volba oděvu, • pracovní prostředky, druhy pracích prostředků, jejich použití, bezpečnost, • třídění, namáčení prádla, • ruční praní, • věšení a sušení prádla, • žehlení prádla, • základy ručního šití, pomůcky, základní stehy, přišívání, jednoduchý výrobek, • bezpečnost práce,
---	--

• být seznámen s drobnými údržbářskými pracemi, • nacvičit jednoduché pracovní techniky, • být seznámen o různých druzích materiálů, • umět vyjmenovat základní vlastnosti vybraných materiálů, • umět vyjmenovat jejich základní využití v praxi (pro údržbu, opravy, zkrášlení (doplňk...)) • osvojit si a zvolit vhodný pracovní postup, • umět vybrat a umět použít odpovídající pracovní nástroje a pomůcky, • nacvičit péči o pokojové rostliny a využívat květiny k výzdobě bytu, • mít povědomí o změnách v přírodě během roku, seznámit se s péčí o školní zahradu, • seznámit se a osvojit si pěstování některých plodin,	Drobné domácí údržbářské práce • drobné domácí údržbové práce, vhodné pracovní postupy, pomůcky a nářadí, • práce s technickými materiály, • práce s papírem a kartonem, • rozdělení, vlastnosti, užití v praxi • pracovní pomůcky, nástroje a nářadí • jednoduché pracovní operace a postupy • jednoduchý výrobek • práce se dřevem • rozdělení, vlastnosti, užití v praxi • pracovní pomůcky, nástroje a nářadí • jednoduché pracovní operace a postupy, • jednoduchý výrobek, • práce s plasty, • vlastnosti, možné využití v praxi, • pracovní pomůcky, nástroje a nářadí, • jednoduché pracovní operace a postupy, • jednoduchý výrobek, • ošetřování pokojových rostlin a aranžování, • sledování proměn na školním pozemku, v okolí školy, hrabání listí, sběr léčivých rostlin, pletí, rytí, okopávání, zalévání, stříhání větvíček, keřů a stromků, prořezávání stromů, • upravování půdy, setí ředkviček, bylinek, sázení hrachu, ošetřování, jednocení, hnojení, sklizení úrody,
• být seznámen se základními hygienickými a bezpečnostními předpisy při práci,	• zásady hygieny a bezpečnosti práce při práci s potravinami,

• dodržovat základní hygienické a bezpečnostní předpisy,	
• mít povědomí o základech první pomoci při drobném poranění, • umět poskytnout první pomoc při drobném poranění důležitá telefonní čísla, • umět přivolat pomoc při vážnějším poranění.	• zásady první pomoci při drobném poranění, • důležitá telefonní čísla, • praktická cvičení.

2. ročník

Žák by měl:	Učivo:
• používat jednoduché pracovní postupy a techniky v péči o domácnost, • vybrat vhodné nástroje, přístroje a nářadí podle zamýšlené činnosti a bezpečně s nimi zacházet, • provádět jednoduchý úklid domácnosti, • bezpečně zacházet se základními čisticími prostředky, • pracovat s běžnými domácími přístroji a provádět jejich údržbu, • seznámit se s tříděním a ekologickou likvidací odpadových materiálů,	Provoz a údržba domácnosti • základní požadavky na zařízení a vybavení bytu • domácí práce v průběhu dne, • jednoduché pracovní operace a postupy, • organizace práce, • uspořádání věcí v domácnosti, • pracovní pomůcky a prostředky, jejich funkce a využití, • obsluha základních technických prostředků používaných v domácnosti, bezpečná obsluha spotřebičů, • úklidové a čisticí prostředky, úklidové práce, • obsluha a bezpečná a ekologická manipulace s varnou konví, sporákem, vysavačem, žehličkou, fénem, mikrovlnnou troubou apod. s dopomocí učitele, • odpadové hospodářství – třídění odpadu,

• zvládnout základní údržbu oděvů a prádla, • rozlišit, pojmenovat druhy oděvů a prádla podle ročních období a jejich způsob použití, • rozlišovat prací prostředky, bezpečně zacházet s pracími prostředky, • znát postup ručního praní, rozlišit prádlo (pro možné ruční prání a prání v pračce), • umět správně pověsit prádlo, • dodržovat bezpečnostní předpisy při žehlení, • znát a zvládnout drobné opravy prádla • seznámit se s drobnými údržbářskými pracemi, • používat jednoduché pracovní techniky, • určit různé druhy materiálů, • vyjmenovat základní vlastnosti vybraných materiálů, • popsat jejich základní využití v praxi (pro údržbu, opravy, zkrášlení (doplňk...), • zvolit vhodný pracovní postup, • vybrat a správně použít odpovídající pracovní nástroje a pomůcky,	• údržba oděvů a prádla, • rozdělení oděvů, oděvní sortiment, volba oděvu, • prací prostředky, druhy pracích prostředků, • třídění, namáčení prádla, • ruční praní, • věšení a sušení prádla, • žehlení prádla, bezpečnost práce, • základy ručního šití, pomůcky, základní stehy, přišívání, jednoduchý výrobek Drobné domácí údržbářské práce • práce s technickými materiály, • práce s papírem a kartonem, • rozdělení, vlastnosti, užití v praxi, • pracovní pomůcky, nástroje a nářadí, • jednoduché pracovní operace a postupy, • jednoduchý výrobek, • práce se dřevem, • rozdělení, vlastnosti, užití v praxi, • pracovní pomůcky, nástroje a nářadí, • jednoduché pracovní operace a postupy, • jednoduchý výrobek, • práce s plasty, • vlastnosti, možné využití v praxi, • pracovní pomůcky, nástroje a nářadí,
---	---

• pečovat o pokojové rostliny a využívat květiny k výzdobě bytu, • popsat změny v přírodě během roku, seznámit se s péčí o školní zahradu, • pěstovat některé plodiny,	• jednoduché pracovní operace a postupy, • jednoduchý výrobek, • ošetřování pokojových rostlin a aranžování, • sledování proměn na školním pozemku, v okolí školy, hrabání listí, sběr léčivých rostlin, pletí, rytí, okopávání, zalévání, stříhání větvíček, keřů a stromků, prořezávání stromů, • upravování půdy, setí ředkviček, bylinek, sázení hrachu, ošetřování, jednocení, hnojení, sklizení úrody,
• znát základní hygienické a bezpečnostní předpisy při práci, • dodržovat základní hygienické a bezpečnostní předpisy,	• zásady hygieny a bezpečnosti práce při práci s potravinami, prádlem i technickými materiály, náradím a pomůckami,
• znát základy první pomoci při drobném poranění, • poskytnout první pomoc při drobném poranění důležitá telefonní čísla • přivolat pomoc při vážnějším poranění.	• zásady první pomoci při drobném poranění, • důležitá telefonní čísla, IZS, • praktická cvičení.

6. HODNOCENÍ ŽÁKŮ

Vychází ze zákona o předškolním, základním, středním a vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

6.1 ZÁSADY HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKU VZDĚLÁVÁNÍ

1. Hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení.
2. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.
3. Předmětem klasifikace jsou výsledky, jichž žák dosáhl ve vyučovacích předmětech v souladu s požadavky učebních osnov nebo individuálního vzdělávacího plánu.
4. Při klasifikaci a hodnocení zohledňuje učitel druh a stupeň postižení, zdravotní stav a individuální zvláštnosti žáka.
5. Klasifikace souhrnného prospěchu v jednotlivých předmětech se provádí na konci každého pololetí a není aritmetickým průměrem běžné klasifikace.
6. Za první pololetí může vydat škola žákovi výpis z vysvědčení; za druhé pololetí vysvědčení.
7. Při hodnocení žáka klasifikací jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na

akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výsledkům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

8. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.

9. Ředitel školy je povinen působit na sjednocování klasifikačních měřítek všech učitelů.

10. Zákonní zástupci nezletilých žáků a zletilí žáci jsou o prospěchu informováni třídním učitelem a učiteli

jednotlivých předmětů:

- průběžně prostřednictvím studentské žákovské knížky
- před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období)
- případně kdykoliv na požádání zákonných zástupců nezletilých žáků a zletilých žáků

11. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín.

12. Má-li zákonný zástupce nezletilého žáka nebo zletilý žák pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka nebo se zletilým žákem.

6.2 ZÁSADY PRO HODNOCENÍ CHOVÁNÍ VE ŠKOLE

1. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitel po projednání v pedagogické radě.

2. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel slušného chování a dodržování vnitřního řádu školy během klasifikačního období.

3. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.

4. Škola hodnotí a klasifikuje žáky za jejich chování ve škole a při akcích organizovaných školou.
5. Nedostatky v chování žáků se projednávají v pedagogické radě.
6. Zákonní zástupci nezletilého žáka a zletilí žáci jsou o chování informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:
 - průběžně prostřednictvím studentských žákovských knížek
 - před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období)
 - okamžitě v případně mimořádného porušení školního řádu
7. Výchovní opatření:
 - pochvala třídního učitele
 - pochvala ředitele školy
 - napomenutí třídního učitele
 - důtka třídního učitele
 - důtka ředitele školy

6.3 ZÁSADY A PRAVIDLA PRO SEBEHODNOCENÍ ŽÁKŮ

1. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků.
2. Sebehodnocením se posiluje sebeúcta a sebevědomí žáků.
3. Chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví,

žáci mohou některé práce sami opravovat. Chyba je důležitý prostředek učení.
4. Při sebehodnocení se žák snaží popsat:
 - co se mu daří
 - co mu ještě nejde
 - jak bude pokračovat dál
5. Při školní práci vedeme žáka, aby komentoval svoje výkony a výsledky.
6. Znamky nejsou jediným zdrojem motivace.

6. 4 HODNOCENÍ PROSPĚCHU, STUPNĚ KLASIFIKACE

6.4.1 Hodnocení žáků

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech stanovených školním vzdělávacím programem praktické školy jednoleté se hodnotí formou klasifikačního stupně, slovního hodnocení nebo kombinací obou způsobů. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech stanovených školním vzdělávacím programem jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výsledkům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

Formu slovního hodnocení lze zvolit pro hodnocení výsledků práce žáka ve všech předmětech nebo pouze v některých z nich.

Slovní hodnocení je třeba formulovat ve smyslu pozitivní motivace a podpory osobního rozvoje žáka. Sdělení by měla být ve své formě kladná, avšak objektivní, v případě potřeby negativního hodnocení oslabená ve významu používání slov jako „často“, „převážně“, apod., prezentována vždy jako projev zájmu o žáka.

Slovní hodnocení obsahuje:

- konkrétní informace o výsledcích, dosažených v jednotlivých předmětech, jejich srovnání s předešlými výkony žáka, míru splnění požadavků daného předmětu, přesvědčení o dalším možném zlepšení výkonu žáka
- popis chování při výuce, způsob zvládání požadavků kladených na žáka
- výpověď o jeho sociálním chování, schopnost spolupracovat, podřídit se, pomoci druhým atd.
- posouzení individuálních vlastností žáka, mají-li vztah k sledovanému pokroku ve vývoji jeho osobnosti

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech stanovených školním vzdělávacím programem praktické školy se v případě použití klasifikace na vysvědčení hodnotí stupni prospěchu:

- 1 – výborný
- 2 – chvalitebný
- 3 – dobrý
- 4 – dostatečný
- 5 – nedostatečný

Stupeň 1 – výborný

Žák pracuje samostatně, tvořivě, plně využívá své osobní předpoklady, uplatňuje osvojené vědomosti, dovednosti a v jednotlivých činnostech je velmi aktivní. Ústní projev je správný a písemný projev zvládá s menšími nedostatky. Má zájem o daný předmět.

Stupeň 2 – chvalitebný

Žák pracuje převážně samostatně a tvořivě, uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti podle menších podnětů učitele. Ústní projev je méně kvalitní a písemný projev zvládá s drobnými chybami. O daný předmět má zájem.

Stupeň 3 – dobrý

Žák pracuje méně samostatně, tvořivě a pohotově. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností se dopouští chyb a nevyužívá dostatečně své schopnosti. V ústním a písemném projevu se vyskytují četnější nedostatky. O daný předmět má malý zájem.

Stupeň – 4 dostatečný

Žák pracuje s trvalou pomocí, je málo aktivní a tvořivý. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností se vyskytují závažné chyby. Ústní a písemný projev má výrazné nedostatky. O daný předmět projevuje velmi malý zájem.

Stupeň – 5 nedostatečný

Žák učivo dosud nezvládá ani s trvalou pomocí. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností se vyskytují velmi závažné chyby. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý a jeho projev je většinou chybný. O daný předmět neprojevuje zájem ani nevyvíjí úsilí se rozvíjet.

6.4.2 Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i klasifikaci a hodnocení.

Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.

Pro zjišťování úrovně žákových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce píše tento žák po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.

Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při hodnocení se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl. Hodnocení je provázeno vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat.

Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají se zletilými žáky a s rodiči a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován.

V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

6.5 STUPNĚ HODNOCENÍ CHOVÁNÍ

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- 1 – velmi dobré
- 2 – uspokojivé
- 3 – neuspokojivé

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák respektuje pravidla chování a ustanovení školního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit, má dobrý vztah k dospělým i spolužákům.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

6.6 ZPŮSOB ZÍSKÁVÁNÍ PODKLADŮ PRO HODNOCENÍ

1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka

získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka
- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování
- různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy
- analýzou různých činností žáka
- konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby s dalšími odborníky (pedagogicko-psychologická poradna, pedagogické centrum)
- rozhovory se žákem a zákonnými zástupci nezletilého žáka

2. Žák praktické školy jednoleté, který je klasifikován známkou, musí mít z každého předmětu, alespoň dvě známky za každé pololetí, z toho nejméně jednu za ústní zkoušení. Znamky a slovní hodnocení získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přípustné slovně hodnotit nebo ústně přezkušovat žáky koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období. Výjimku tvoří vědomosti nutné k zvládnutí zkoušené látky. Zkoušení i hodnocení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování v kabinetech. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě psychologa.

3. Učitel oznamuje žákovi výsledek každého hodnocení, zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka a to zejména prostřednictvím zápisů do studentské žákovské knížky - současně se sdělováním známek žákům. Při hodnocení využívá i sebehodnocení žáka.

4. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.

5. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné,...). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled nebo podklady pro slovní hodnocení zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.

6. Třídní učitel zajistí zapsání známek a slovního hodnocení také do třídního katalogu a dbá o jeho úplnost. Do katalogu jsou zapisovány známky nebo slovní hodnocení z jednotlivých předmětů, udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole.

7. Pokud je klasifikace nebo slovní hodnocení žáka stanoveno na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se hodnocení žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci nezletilého žáka a zletilí žáci odvolat - tzn. celý školní rok do 31.8. V případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30.10 dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také zákonným zástupcům.

8. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména:

- neklasifikují a nehodnotí žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden
- účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí
- učitel klasifikuje a hodnotí slovně jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přípustné
- před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva
- prověřování znalostí provádět až po dostatečném procvičení učiva

9. Třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Tyto údaje jsou důvěrné.

6.7 CELKOVÉ HODNOCENÍ ŽÁKA NA VYSVĚDČENÍ

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni

- a) prospěl (a) s vyznamenáním
- b) prospěl (a)
- c) neprospěl (a)

Žák je hodnocen stupněm:

a) prospěl(a) s vyznamenáním - není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním

vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než

2 - chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré; v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel hodnocení žáků

b) prospěl(a) - není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením

c) neprospěl(a) - je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením

Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

a) pracoval(a) úspěšně

b) pracoval(a)

6.8 UKONČOVÁNÍ VZDĚLÁVÁNÍ V PRAKTICKÉ ŠKOLE DVOULETÉ

Ukončování vzdělávání v praktické škole dvouleté se řídí podle vyhlášky MŠMT č. 47/2005 ze dne 18. ledna 2005.

Teoretická zkouška z odborných předmětů je ústní zkouškou. Pro teoretickou zkoušku z odborných předmětů stanoví ředitel školy 20-30 témat, z nichž si žák jedno téma vylosuje. Příprava ke zkoušce trvá 15 minut a zkouška nejdéle 15 minut.

Praktickou zkoušku z odborných předmětů koná žák před teoretickou zkouškou z odborných předmětů. Pro praktickou zkoušku z odborných předmětů stanoví ředitel školy 3-5 témat, z nichž se pro skupinu žáků stanoví jedním z učitelů školy jedno téma vylosuje. Zkouška trvá nejdéle 240 minut.

Závěrečná zkouška se koná v červnu v termínech stanovených ředitelem školy.

Zkušební komise má stálé členy- předsedu, místopředsedu a třídního učitele zkoušených žáků.

Dalšími členy komise jsou učitel odborných předmětů a přísedící (pedagogický pracovník vyučující týž nebo příbuzný předmět).

Místopředsedu a další členy zkušební komise jmenuje ředitel školy do 15. března příslušného školního roku.

Klasifikace a hodnocení závěrečné zkoušky

(1) Klasifikace jednotlivých zkoušek závěrečné zkoušky se provádí podle následující stupnice prospěchu:

- a) 1 – výborný,
- b) 2 – chvalitebný,
- c) 3 – dobrý,
- d) 4 – dostatečný,
- e) 5 – nedostatečný.

(2) V případě, že organizace a délka praktické zkoušky vylučuje stálou přítomnost zkušební komise při zkoušce, navrhuje klasifikaci této zkoušky zkušební komisi ten člen komise, který byl zkoušce přítomen.

(3) Do celkového hodnocení závěrečné zkoušky se započítává klasifikace všech zkoušek závěrečné zkoušky.

(4) Celkové hodnocení žáka u závěrečné zkoušky provádí zkušební komise podle této stupnice:

- a) prospěl (a) s vyznamenáním, jestliže celkový průměr klasifikace žáka u závěrečné zkoušky není vyšší než 1,5,
- b) prospěl (a), jestliže žák nemá z žádné zkoušky závěrečné zkoušky stupeň prospěchu 5 – nedostatečný,
- c) neprospěl (a), jestliže žák má z některé zkoušky závěrečné zkoušky stupeň prospěchu 5 – nedostatečný.

(5) Hodnocení praktické zkoušky se žákům oznámí nejpozději 1 týden před zahájením ústní zkoušky.

Celkové hodnocení závěrečné zkoušky včetně hodnocení jednotlivých zkoušek oznámí žákovi předseda zkušební komise v den, ve kterém žák tuto zkoušku ukončil.

Opravné zkoušky a náhradní zkoušky

(1) Termíny opravných zkoušek stanoví ředitel školy, termíny náhradních zkoušek stanoví zkušební komise, a to v září, v prosinci a v termínu podle § 1 odst. 5 a § 2 odst. 5. Termíny zveřejní ředitel školy nejméně 2 měsíce před konáním zkoušek na veřejně přístupném místě ve škole a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Uchazeč oznámí řediteli školy písemně, ve kterém termínu podle odstavce 1 chce opravnou zkoušku nebo náhradní zkoušku konat. Oznámení musí být doručeno řediteli školy nejpozději 1 měsíc před konáním zkoušky.

(3) Žáci, kteří nekonali závěrečnou zkoušku v termínu podle § 1 odst. 5 a § 2 odst. 5 z důvodu neukončení posledního ročníku vzdělávání a kteří ukončí poslední ročník vzdělávání nejpozději do 31. srpna příslušného školního roku, konají závěrečnou zkoušku v měsíci září následujícího školního roku v termínu stanoveném zkušební komisí.

Další podmínky konání závěrečné zkoušky

(1) Předměty nebo jiné ucelené části učiva, z nichž ředitel školy stanoví témata pro závěrečnou zkoušku, jsou stanoveny v rámcovém a školním vzdělávacím programu.

(2) Zkoušky se konají ve škole, kde se žáci vzdělávali. Praktická zkouška se může konat i na pracovištích jiných osob, kde se koná praktické vyučování na základě dohody uzavřené mezi právnickou osobou, která vykonává činnost školy, a touto osobou.

(3) Při jednotlivých zkouškách mohou žáci užívat pomůcky, které jsou stanoveny v zadání tématu práce.

(4) Při ústní zkoušce nelze v jednom dni losovat dvakrát stejné téma.

(5) Pro účel praktické zkoušky se za jednu hodinu považuje doba 60 minut.

- (6) Ředitel školy může žákovi, který již dříve získal střední vzdělání, uznat jednotlivou zkoušku úspěšně vykonané závěrečné zkoušky, pokud svým obsahem odpovídá zkoušce, kterou by měl žák konat.
- (7) Žákům, kteří úspěšně vykonali závěrečnou zkoušku, vydá škola nejpozději do 7 dnů od závěrečné porady zkušební komise vysvědčení o závěrečné zkoušce.

7. AUTOEVALUACE ŠKOLY

Evaluační /sebeevaluační/ činnosti školy tvoří nedílnou a svým způsobem permanentně probíhající součást práce školy. Jejich cílem je zabezpečit kvalitu a efektivitu školního vzdělávacího programu.

Jde o hodnotící proces, jehož hlavním cílem je dopad výsledků na další zkvalitňování práce školy.

Autoevaluace má poskytovat kvalitní a objektivní zpětnou vazbu. Aby tomu tak skutečně bylo, je třeba dbát na tyto zásady:

Zásady funkční autoevaluace:

- a) naučit se uvědomovat si nedostatky, připustit, že vůbec nějaké jsou
- b) odhalení a pojmenování příčin
- c) zvolení nových, účinnějších postupů – > náprava.

Oblasti autoevaluace vymezené vyhláškou MŠMT č.15/2005 Sb.

- a) řízení školy, personální práce, kvalita vzdělání pedagogických pracovníků
- b) úroveň výsledků práce školy vzhledem k podmínkám a ekonomickým zdrojům
- c) podmínky ke vzdělávání – vyučovací a školní klima
- d) průběh vzdělávání
- e) podpora školy žákům, spolupráce s rodiči, vzájemné vztahy: škola – žáci – rodiče – další osoby
- f) výsledky vzdělávání

Metody získávání výsledků autoevaluace:

- a) ve vyučování – využíváním běžných forem práce s žáky
- b) s učiteli – na pedagog. poradách , po hospitačních pohovorech
- c) s rodiči - na třídních schůzkách, individuálních konzultacích, v radě školy

Cíle a kritéria autoevaluace:

- a) koncepce školy – soulad ŠVP s RVP, změny, úpravy ŠVP
- b) podmínky vzdělávání – klima školy, personální podmínky, úroveň řízení
- c) průběh vzdělávání – učitelé, kvalita výuky a naplňování ŠVP
- d) výsledky vzdělávání – žáci, naplňování klíčových kompetencí a výstupů ŠVP

Nástroje autoevaluace

Neexistuje žádný univerzální autoevaluační nástroj. Sebehodnocení školy je výsledkem užití mnoha nástrojů:

- a) pozorování, evidence pozorovaných jevů
- b) hospitace – hospitační činnost vedení školy bude zaměřena na kvalitní výuku, využívání pestrých forem a metod práce, na práci začínajících učitelů, na práci s integrovanými žáky, kteří se vzdělávají podle individuálních programů, na spolupráci žáka, učitele a asistenta, na účinnost zpětné vazby při probírání nového učiva.
- c) vzájemná hospitace
- d) rozhovory a sebehodnocení učitelů
- e) hodnocení a klasifikace žáků, sebehodnocení žáků
- f) rozborů žakovských prací a činností
- g) další vzdělávání pedagogických pracovníků
- h) úspěchy v soutěžích
- i) nabídka zájmové činnosti
- j) dodržování vedení pedagogické dokumentace a plnění učebních plánů
- k) hodnocení školy v pedagogické radě – předložení výroční zprávy za minulý školní rok
- l) kontrola činnosti práce metodického sdružení
- m) sledování prezentace školy v médiích

Kontrolní činnost

Kontrolní činnost bude provádět vedení školy /ŘŠ, ZŘŠ/ ve vyučovacích hodinách, při dozorech na chodbách, v šatnách, v kroužcích, na kulturních akcích a exkurzích.

Práce zaměstnanců školy se posuzuje i podle samostatnosti, flexibility, iniciativního přístupu a včasného plnění svěřených úkolů.

Časové rozvržení autoevaluačních činností

Pozorování (průběžně, celý školní rok)

Hospitace (v průběhu celého školního roku)

Sebehodnocení učitelů (červen nebo září v daném školním roce)

Hodnocení žáků (v průběhu celého školního roku)

Rozbory žakovských prací (průběžně, podle právě probíhajících projektů)

Rozhovory (průběžně)

Další vzdělávání pedagogických pracovníků (červen)

Úspěchy v soutěžích (červen)

Nabídka zájmové činnosti (září, říjen)

Vlastní hodnocení školy je dokument, který je výsledkem autoevaluačních činností a je přílohou výroční zprávy.

Projednává se v pedagogické radě. Školská rada schvaluje výroční zprávu o činnosti školy.